

ЎТКИР ХИДИРОВ

ҚОРАКЎЗ

Ш е ъ р л а р

Ғафур Ғулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи
Тошкент — 2007

Ўзбекистон Мустақиллигининг 16 йиллигига бағишланади

Масъул муҳаррир: Муҳаммад Исмоил

Хидиров Ўткир. Қорақўз: Шеърлар / Ў.Хидиров.- Тошкент:
Фафур Гулом, 2007., 168 б.

Ўткир Хидиров ўзининг самимий, юракка яқин шеърлари билан мухлислар кўнглидан жой олган ижодкор. Шoir нигоҳини ўз қалбига қаратади, ундаги ҳайратлар, сиру асорлар, қувончу изтиробларни ҳаяжонли ва ҳароратли сатрларга кўчиради.

Шеърларни ўқир экансиз Ватан ва эътиқод, муҳаббат ва садоқат, болалик орзулари ва соғинч каби муқаддас туйғуларнинг ўз кўнглингиздаги акс-садосини эшитгандай бўласиз. Шу боисдан бўлса керак ушбу шеърларнинг кўпчилиги кўшиққа айланиб улгурган.

Муаллифнинг олдинги китобларидан сараланган ва янги шеърларидан тартиб берилган ушбу китоб унинг ўз ўқувчиларига кичик бир сарҳисоби сифатида тақдим этилмоқда.

ББК 84 (5У)6

X $\frac{4702620202-97}{M 352(04)-2007}$ қатъий буюртма 2007

ISBN 978-9943-03-100-5

© Ўткир Хидиров, Фафур
Гулом номдаги нашриёт-
матбаа ижодий уйи, 2007-й

АЖАБ УДУМЛАР

Кўклам қуёшидан шуъла осмонда,
Бугдой кўклатади момом айвонда.
Сумалак яламай кетма, биродар –
Ажаб удумлар бор Ўзбекистонда!

Ким лола сайлидан гулдай очилар,
Кўнгилдан юзларга ёғду сочилар,
Бўй қизлар кулгусин тинглар совчилар –
Ажаб удумлар бор Ўзбекистонда.

Толпопук тақмаган ўзбек қизими,
Фурури бўлмаса ўғлон сўзими,
Фахрдан ёшланган онам кўзими,
Ажаб удумлар бор Ўзбекистонда?!

Келинчак кўргани чиқаркан қизлар,
Мунчоқ кўзларида чақнар юлдузлар.
Юлдузи чақнаган ўзбекмиз бизлар,
Ажаб удумлар бор Ўзбекистонда.

Юракни аямай яшайман энди,
Қарасам, отамга ўхшайман энди.
Отамдай яшашга мен шайман энди –
Ажаб удумлар бор Ўзбекистонда!

ЎН ОЛТИ ЁШ МУБОРАК

Ўн олтида қизинг бўйга этади,
Ўғлинг лаби устида мўй битади.
Озод бўлиб туғилган болажонлар
Озод юртни осмон қадар этади.

Эркили элим, эрка қуёш муборак,
Мустақиллик — ўн олти ёш муборак!

Тарих — миллат ўтмишидан ҳикоя,
Кимлар сотган, кимлар қилган ҳимоя.
Зеро, бизнинг тарихимиз шонлидир,
Шонли тарих топмас асло ниҳоя.

Қадим элим, янги йўлдош муборак,
Мустақиллик — ўн олти ёш муборак!

Бобомерос кетмону белбоққа боқ,
Шу улугвор осмонга боқ, тоққа боқ.
Ор-номуси тоғдан баланд ўзбегим,
Тонгда қуёш чиққан нурли ёққа боқ.

Севинчингдан кўздаги ёш муборак,
Мустақиллик — ўн олти ёш муборак!

Кўз тегмасин, дея таққан кўзмунчок
Билагинга ярашибди, қизалоқ.
Кўзмунчокдай ярашибсан шу юртга
Эй, кўзлари мунчокқинам — қизғалдоқ!

Мунчокдайин шу кўзу қош муборак,
Мустақиллик — ўн олти ёш муборак!

Яшайверсанг англайсан бу дунёни,
Онагинанг алласида маънони.
Ўн олти йил сен ким бўлдинг, эй фаним!?
Мен алап бўлдим — тоғни йиққан камони!

Янги авлод, янги издош муборак,
Мустақиллик — ўн олти ёш муборак!

ОЗОД ДИЁР

Манглайида эрк қуёшин жилолари,
Улғайдилар озод элнинг болалари,
Очилдилар чучмома-ю лолалари.
Ўзбекистон – озод диёр, обод диёр.

Лабиҳовуз бўйидаги мажнунтоллар,
Сўрайдилар сайёҳлардан ҳасби ҳоллар.
Улар эса ҳайратдалар, зор ва лоллар:
Ўзбекистон – озод диёр, обод диёр.

Оналари парвонадир дилбандига,
Дилбандлари малҳам бўлар эл дардига!
Дунё ҳавас қилсин шу эл фарзандига –
Ўзбекистон – озод диёр, обод диёр.

Сўзлай десам ғуруримни – осмондадир,
Қут-барақа шу замин, шу хирмондадир,
Кетмон тутган шу дўшпили инсондадир!
Ўзбекистон – озод диёр, обод диёр.

Эркили юртнинг кўркли бўлар чаманлари,
Эрка бўлар ҳар бир гулу суманлари,
Уларнинг бор ахир шундоқ Ватанлари –
Ўзбекистон – озод диёр, обод диёр!

ЮРТ ОҶАНГЛАРИ

Майли, киприкларга кўнсин чанглари,
Кўнгилдан кетмасин ифор, ранглари.
Йўқ бундан азизроқ ўлка, деб куйлар
Диёр оҳанглари,
Юрт оҳанглари.

Қани табассуминг менга, эй, райҳон,
Мендай тушунгайми сени ҳеч инсон?!
Сени ҳам, мени ҳам танитгай, ишон,
Диёр оҳанглари,
Юрт оҳанглари.

Қўлида қўбизи, дўмбираси бор
Бахши оғаларга боққил, эй, баҳор.
Улар учун мудом ҳам номусу ор –
Диёр оҳанглари,
Юрт оҳанглари.

Йўқ бўлса оми деб оқланади эл,
Бор бўлса борича мақтанади эл.
Шундан руҳ олмоққа чоғланади эл –
Диёр оҳанглари,
Юрт оҳанглари.

Бешикнинг бошидан бошланар алла,
Яна ўлан бўлар, лапару ялла.
Дунё айвонида янгра баралла,
Диёр оҳанглари,
Юрт оҳанглари!

Бахт-иқбол сас берар эртагингда ҳам,
Истиқлол барқ урар чечагингда ҳам.
Бугун жаранглироқ кечагидан ҳам
Диёр оҳанглари,
Юрт оҳанглари!

ЎЗБЕКНИНГ ҒУРУРИ

Офтобим, чиқдингми осмонимизга,
Зулматлар зулмига сололдингми банд?!
Достонлар қўшилди достонимизга –
Ўзбекнинг ғурури - тоғлардан баланд!

Минг йиллаб қаддини кўтарган тоғлар
Мағрур термулади тушса нигоҳлар.
Улардан қадимроқ лазги, ушшоқлар –
Ўзбекнинг ғурури – тоғлардан баланд!

Юрагим ўртанар – йироқда Бобур,
Йироқда шоҳ бўлиб, фироқда Бобур.
Аммо ҳар порлаган қароқда Бобур –
Ўзбекнинг ғурури – тоғлардан баланд!

Жонингни тикдингми Ватан йўлида,
Жон берсанг, бер содиқ дўстинг қўлида.
Ғанимга бош эгмоқ оғир ўлимдан! –
Ўзбекнинг ғурури – тоғлардан баланд!

Мардлик бу – ярамоқ юртнинг ишига,
Шерик бўлмоқ шодлик ҳам ташвишига.
Бундан ортиқ шон йўқ йигит кишига.
Ўзбекнинг ғурури – тоғлардан баланд!

Офтобни соғинган, эй, халқим - онам,
Келинг, қаршингизда бош эгай бу дам.
Ахир сиз Ватансиз, ахир чинакам
Ўзбекнинг ғурури – тоғлардан баланд!

ОЛТИН КАМАР

Руслан Чагаевга

Чинорни йиқитар гоҳо ел келса,
Тоғлар ҳам қулайди агар сел келса.
Ўзбекона азм, ўзбекча шиддат
Дунёни лол айлар астойдил келса.

Ирмоқлар қўшилиб оқаркан равон,
Номи ва довруғи ортгайдир чандон.
Миллат ғурурига ғурур қўшгайдир
Олтин камар таққан ҳар бир паҳлавон.

Бокс – мардлар жанги.
Рингга чиқаркан,
Юртим деганларга омад ёр экан.
Ўзбекнинг ғурури асло сўнмагай
Руслан Чагаевдек мардлар бор экан.

АЁЛ

Неча замон оша ҳамон зебо – Аёл!
 Не кўргулик кўрса ҳамки, барно – Аёл!
 У Ватандир, у халқ эрур доно – Аёл!
 Ўзи ҳаё, ўзи иффат, ибо – Аёл!

Кўклам келди чечак тутиб қўлларингга,
 Майсалардан бахмал ёзиб йўлларингга.
 Мен не учун шайдо бўлмай гулларингга?! –
 Ўзи лола, ўзи райҳон, раъно – Аёл!

Кўкка боқиб топдим сирли осмонни мен,
 Ой-у юлдуз – Хулқар, Зухро, Чўлпонни мен.
 Топдим иқрор бўлгали шу замонни мен –
 Ўзи замин, ўзи само, дунё – Аёл!

Олис кетсам ким ҳам сендек қуюнгайдир,
 Омад келса ўзимдан кўп суюнгайдир?!
 Сен-ла олам менга гўзал туюлгайдир,
 Ўзи мунис, ўзи мушфиқ, фидо – Аёл!

Сен – Онамсан, сен – синглимсан, сен – ёримсан!
 Бойчечагим, қизғалдоғим, баҳоримсан.
 Менинг фаҳрим, номус-орим, диёримсан! –
 Муқаддас ва мўътабарсан, танҳо, Аёл!

ТАЪЗИМ

Оққушлар айланиб осмон бўлдилар,
Бир истак жойланиб қолди хаёлга.
Садоқат бобида достон бўлдилар –
Бош эгиб айлаймиз таъзим Аёлга!

Боласин эркалаб икки кафтида,
Ўстирган умасми меҳри тафтида.
Сиймосида – Ватан, бахти – қалбида,
Бош эгиб айлаймиз таъзим Аёлга!

Шу улкан заминни кифтида тутган,
Ғам келса чидаган, кетса унутган,
Фақат яхши кунлар келишин кутган –
Бош эгиб айлаймиз таъзим Аёлга!

Қисматнинг ситами ошса ногаҳон,
Шодликдан қайғулар кўпайса чандон,
Ҳамон мунисдир у, ҳамон меҳрибон,
Бош эгиб айлаймиз таъзим Аёлга!

Ёнида посбон бўл, эй, азиз инсон,
Қошида қўрғон бўл, эй, азиз инсон,
Пойида бўстон бўл, эй, азиз инсон,
Бош эгиб айлайлик таъзим Аёлга!

ТИНГЛА АЁЛ

Тонг палласи уйғонди булбул,
Бўстонини, гулни бўйлади.
Айла, дея, мадҳимни қабул,
У Аёлни жўшиб куйлади.

Қуёш майин шуъла сочаркан,
Баҳоримсан, дея ўйлади.
Тун пардасин аста очаркан,
У ҳам Аёл ҳақда куйлади.

Сурур билан кўз очди дунё,
Аввал севги, ишқдан сўйлади.
Сабабчисин топгандай гўё,
Сўнгра Аёл ҳақда куйлади.

Юртнинг асл мард ўғлонлари
Белбоғини маҳкам бойлади.
Фидо этмак бўлиб жонларин,
Аёлларни суйиб куйлади.

Тингла, Аёл, тингла, жонажон,
Бу ишқни ким дилга жойлади
Сингилжоним, опам, Онажон,
Ёлғиз сени, сени куйлади!

АРМУҒОН

Юраги оҳангга тўлиқ ўзбегим,
Навоси ўзидай улуг ўзбегим,
Менинг она халқим– қутлуғ ўзбегим,
Қўшиқларим сизга армуғон бўлсин!

Кўкламда ҳар чечак севгидан сўзлар,
Қалбингни қитиқлар тунда юлдузлар.
Қўшиқ байрамига марҳабо, дўстлар! –
Қўшиқларим сизга армуғон бўлсин!

Бир қизнинг охудай боққани – оҳанг,
Мен томон юраги оққани – оҳанг.
Унга қўшиғимнинг ёққани – оҳанг...
Қўшиқларим сизга армуғон бўлсин!

Кўнглингиз не тилар, айтинг, Онажон!
Рози қилолдимми сизни мен шу он!?
Лоақал аллангиз ҳақи, жонажон,
Қўшиқларим сизга армуғон бўлсин!

Менку ўз дардидан куйган боламан,
Дардининг куйини туйган боламан,
Аммо меҳрингизни туйган боламан –
Қўшиқларим сизга армуғон бўлсин!

ОТАШ

Севги йўқ деб сўйламоқдан нима маъно?! –
 Араз билан лаб буради ул таманно.
 Чўғдек яшнаб куйдиради кўзларимни,
 Гулиҳаё, гулизебо, гулираёно.

Ўзи айтар лабларини ақиқ, деб-о,
 Бу лаблардан ўпмоқ эрур саҳиқ, деб-о.
 Аммо ҳадис олмаганга таъқиқ, деб-о...
 Гулираёно, гулиҳаё, гулизебо.

Жоним ётар ҳовлисининг йўлагиди,
 Мени ё хор этмак борми тилагиди,
 Айтсин, қандай тилаги бор юрагиди!?
 Гулизебо, гулиҳаё, гулираёно.

Матлуб ўлмак ёр наздида эрур рўё,
 Марғуб ўлдим ёр фазлига, дўстлар, аё!
 Марҳаматли малаклардай ўтар гўё,
 Гулираёно, гулизебо, гулиҳаё.

Оғу бўлса, шул оғуни ичдим ман-о,
 Жоним нима, жаҳонимдан кечдим ман-о,
 Шул оташин гул вужудни қучдим ман-о! –
 Гулиҳаё, гулизебо, гулираёно!

ГУЛИЖОН

Гулижоним, кўзларингиз сузук-сузук,
Кошки эди қўлингизга тақсам узук.
Кел десангиз ёнингизга бормасмидим,
Айтинг, сизга мен суюкли ёрмасмидим?!

Гулижоним, лаъли эди лабларингиз,
Қизғалдоқдай нозик эди таъбларингиз.
Юрак ютиб, белингиздан қучсам эди,
Лаъли лабдан ишқ шаробин ичсам эди.

Гулижоним, юзингиз нақш олма эди,
Нақдош менга: Бор, йўлингдан қолма! – деди.
Энди сизсиз бебок олам кезадирман,
Ҳар оламга олма нақшин чизадирман.

Гулижоним, муҳаббат бу оташмиди,
Шу оташда ёнмоқликни хоҳлашмиди?!
Менинг куйган юрагимни ким билади?! –
Фақат қизим гоҳи маҳзун тикилади.

Гулижоним, ҳоли жонга қўясизми,
Сиз – бегона, ситам қилиб тўясизми?!
Яшайман дил гоҳ бузук, гоҳи тузук –
Кўзларимда кўзларингиз сузук-сузук.

УВОЛ

Ўзгага кўз суздингиз,
 Юракларни эздингиз.
 Ҳижронларда қолдириб,
 Биздан кўнгил уздингиз.
 Бу кимга висол бўлди?! –
 Муҳаббат увол бўлди.

Лайли – Мажнун дегандик,
 Сизни ой-қун, дегандик.
 Ҳар қанча эркаликлар
 Сизга мумкин, дегандик.
 Бу қандай камол бўлди –
 Муҳаббат увол бўлди.

Юраклардан олиб жой,
 Чиққанида янги ой.
 Мангудек туюларди
 Ишқдан қурилган сарой.
 Ой тўлиб ҳилол бўлди,
 Муҳаббат увол бўлди.

Жон десангиз жон бердик,
 Истакка имкон бердик.
 Бебаҳо туйғуларни
 Қанчалар арзон бердик!?
 Бу сизга ҳалол бўлди,
 Муҳаббат увол бўлди.

Лолман, шароб ичайин!
 Келинг, сўнг бор қучайин!
 Севгидан сархушлардан
 Қандоқ қилиб кечайин?! –
 Севмоқ бемалол бўлди,
 Муҳаббат увол бўлди...

ҚАЙДА ЭДИ

Зимистон кунларим, зулмат тунларим,
Сенсиз ҳижрон била шабихунларим.
Енгмоққа яроғ йўқ, тўкиб мунгларим,
Висолсиз, нажотсиз ҳолим вой эди,
Қайда қуёш эди, қайда ой эди?!

Лабга босмабмидим бармоқларингни,
Тунлар қидирганим – дудоқларингни!
Кўмсасам оловдай нигоҳларингни,
Сен йўқ бу борлиқда не чирой эди –
Қайда қуёш эди, қайда ой эди?!

Кўзимда қолгани кўзларинг – муштоқ,
Қайга боқсам ул дам топаман шул чоқ.
Қайга боқсам мени чорлаган маёқ,
Мақсадинг не эди, манзил қай эди,
Қайда қуёш эди, қайда ой эди?!

На бир иситгувчи, илитгувчи йўқ,
На бир овутгувчи, элитгувчи йўқ.
На бир соғингувчи ва кутгувчи йўқ –
Юрак маликасиз шоҳсарой эди,
Қайда қуёш эди, қайда ой эди?!

Келдингми, офтобим, ҳилолим мани,
Келдингми қўлимга нажот тутгани?!
Сенингсиз адашган мағлуб кимсани
Айблама, ахир ул чоғ шундай эди –
Қайда қуёш эди, қайда ой эди!

АЙИРМАНГЛАР

Худо ҳақи, балоғардон
 Туморимдан айирманглар.
 Менинг жону дилим бўлган
 Дуторимдан айирманглар.

Яхши-ёмон мастоналар,
 Бегоналар, дўстоналар!
 Майхона бу остоналар –
 Алёримдан айирманглар.

Тўсманг йўлим, қаламқошлар!
 Кўнгил ўзи йўлга бошлар.
 Эй, нозиктаъб бағритошлар,
 Хуморимдан айирманглар.

Олча гули тўкилгани,
 Ёшлиқ ўтди, бил, дегани.
 Дўстлар, мени улғайтгани,
 Баҳоримдан айирманглар.

Дўстим дея қучганларим,
 Ичимдаги душманларим,
 Отам қурган гулшанларим,
 Диёримдан айирманглар.

Айирманглар баҳор ўтса,
 Мени ёр деб кимдир кутса,
 Соғинганда хатлар битса –
 Ашъоримдан айирманглар.

Айирманглар, айирманглар,
 Қанотимни қайирманглар.
 Боғимдаги турфа ранглар,
 Ифоримдан айирманглар....

ДЎСТ

(Анварга)

Бахт қолдими дилнинг боғида,
Дард бормиди гул фироғида?!
Япроқданми тўкилди шабнам,
Дўстдан душман чиққан чоғида?!

Юракни ёр яралаб эди,
Гоҳ оқлаб, гоҳ қоралаб эди.
Тунда ким боғ оралаб эди,
Дўстдан душман чиққан чоғида?!

Ҳай, муҳаббат – кўнгилнинг иши,
Жонни ёқар нозу қилмиши,
Кимга қолди жоннинг ташвиши,
Дўстдан душман чиққан чоғида.

Фанимнингку борлиги тайин,
Дилинг вайрон этар атайин,
Аmmo бунга қандоқ чидайин?! –
Дўстдан душман чиққан чоғида.

Яхшиямки, сиз борсиз, Она!
Бошинг кўтар, дейсиз, мардона.
Дўстлиги ҳам қолсин ордона,
Дўстдан душман чиққан чоғида...

МАДИНА

Бу дунёда кимим бор деб ўйлайману,
 Ғариб дилга ким ҳам зор деб ўйлайману,
 Ким ҳам хумор, интизор деб ўйлайману,
 Ўйлаб кўрсам ҳаётимда хазина бор –
 Мадина бор!

Гоҳки жоду кўзларини жавдиратур,
 Кулиб боқса кўрганларни довдиратур.
 Бу не бало – суймай туриб ўлдирадур?! –
 У дилдорнинг кўзларида ажина бор!
 Мадина бор.

Ойга қараб борадурман – ойдевона,
 Ғарибману фақирмасман – бой девона,
 Ой бир боқиб шивирлади: Ҳой, девона,
 Ёнгинангда ўшал шаъму шабина бор –
 Мадина бор!

Мен унга ишқ эртақларин сўйлабмидим,
 Настариндай сочларини бўйлабмидим,
 Шу қизни ҳеч севаман деб ўйлабмидим?!
 Энди дилда надоматдан камгина бор.
 Мадина бор!

Нима қилай, шеърим битмас – битта фард йўқ,
 Кунлар ўтар, бир осмони ложувард йўқ,
 Бу дунёда муҳаббатдан ўзга дард йўқ –
 Ул хастанинг фироғида камина бор!
 Мадина бор!

УНИ ЎЙЛАСАМ

Юрагим оғриydi, юрагимда ғам:
Ёрга етишардим агар истасам.
Чидайсан-да, қилса ҳар қанча ситам! –
Боргим келаверар уни ўйласам.

Биз кезган боғларни кездими қайта,
Қай бир туйғуларни янгидан айта?!
Ўшал хиёбонда ой чиққан пайтда,
Юргим келаверар уни ўйласам.

Кўришмадик қанча, соғиндик қанча?!
Мен ҳам уни севдим ўзим билганча,
Юрагим увишар, юрагим санчар,
Кўргим келаверар уни ўйласам.

Гарчи кўркам эмас эди хусни ҳам,
Севги шу экан-да, мен энди билсам,
Севармидим ҳамон ёнида бўлсам?! –
Билгим келаверар уни ўйласам.

Ўлмаган қул экан, ундан айрилиб,
Юрибманку кулиб, шукрона қилиб,
Аммо гоҳи йиғлаб, фарёдлар уриб,
Ўлгим келаверар уни ўйласам.

МЕН ҲАМОН СЕВАМАН

Ҳаддан зиёд ортса ғаму ғуссангиз,
 Дийдор кўришмоқдан умид узсангиз,
 Ҳатто унутмоқни ўйлаб қолсангиз,
 Мен ҳамон севаман сизни, билсангиз.

Биласизми, йўқми, бечораман мен,
 Сизга етолмасдан овораман мен,
 Гарчи ночорман мен, дилпораман мен,
 Мен ҳамон севаман сизни, билсангиз.

Юрагимга босиб киприкларингиз,
 Қилган эркаликлар, шумликларингиз!
 Тобора олислай борган сарингиз,
 Мен ҳамон севаман сизни, билсангиз.

Тушунинг, бу эмас тақдир ғазаби,
 Бу шунчаки синов, имтиҳон каби,
 Жонимдан ўтса ҳам ҳижрон азоби,
 Мен ҳамон севаман сизни, билсангиз.

Биламан, сиз ҳануз ўша эрка, шўх,
 Ғўзал бўлсангиз ҳам сиздан кўнглим тўқ.
 Билмасангиз энди севаизми, йўқ –
 Мен ҳамон севаман сизни, билсангиз.

БИЛА ТУРИБ

Била туриб кўнглингизга кўл солдим,
Гўрагина шу юракка дўл солдим.
Гунча ёзган шу гулшаннинг устидан
Кўзёш кўли томон узун йўл солдим.

Била туриб буздим атай ўйингиз,
Баҳор ўтмай ўтса ҳамки тўйингиз.
Ҳали англаб-англамасдан севгини
Узатсалар етиб-етмай бўйингиз.

Била туриб асал дедим, қанд дедим,
Ошиқликда ўзимни кўп мард дедим.
Муҳаббатни шу мардона дилимга
Шундай кунда теккан бало, дард дедим.

Била туриб не балони бошладим,
Кўзингизни ёшладим, дил ғашладим.
Ҳали замон тилло узук тақилгай
Кўлингизни антиктириб ушладим.

Била туриб дедим: – Бўлинг менга ёр!
Керакмиди шу дам қилмоқ умидвор?!
Сиз келинчак бўлмоқчисиз ой юзли
Ва менинг ҳам хотиним бор, болам бор...

МАНЗАРА

Шовуллар теракзор, шовуллар.
 Ловуллар қишлоқлар, овуллар.
 Саратон уфурар ҳовурлар –
 Шовуллар теракзор, шовуллар.

Офтобда қорайган юзингиз,
 Рўмол-ла яшириб нетасиз?!
 Сиз бир кун муродга етасиз –
 Юлдузга айланар кўзингиз.

Шовуллар новдалар, япроқлар,
 Шаббода беркинган ўтлоқлар,
 Ёнғиндан беҳабар ирмоқлар...
 Шивирлар қақраган дудоқлар.

Мен сизга айтайми соғинчим,
 Исмингиз бўлганин овунчим,
 Ёмғирлар бузганин ё тинчим,
 Мен сизга айтайми, Соғинчим?!

Шовуллар теракзор, шовуллар,
 Юракда бир олов ловуллар.
 Офтобга ўптириб юзингиз,
 Бокира қиз каби ўзингиз,
 Қай маҳал кўнгилни уздингиз,
 Кимларга кўзингиз сўздингиз?!

Шовуллар новдалар, япроқлар,
 Ёнғиндан беҳабар ирмоқлар...

СЕНГА ТАЛПИНИБ

Ўтди севги, ўтди баҳорлар,
Баргин тўкди гулибеорлар,
Қўлим тилди тикану хорлар,
Бағрим тилдим сенга талпиниб.

Қад ростладим гоҳо йиқилсам,
Аммо бошим ҳам этди ғуссам,
Ҳатто шодон даврада бўлсам,
Маҳзун кулдим сенга талпиниб.

Қайлардадир юрдим дарбадар,
Фироғингдан тўйгунга қадар.
Билсам ҳамки, бу қандай хатар –
Қайтиб келдим сенга талпиниб.

Ҳаётимнинг мазмунисан сен,
Қундузисан, ҳам тунисан сен.
Муҳаббатнинг якунисан сен –
Шуни билдим сенга талпиниб.

Гарчи чин ишқ сўнмайди экан,
Висол мангу бўлмайди экан,
Кўнглинг бунга кўнмайди экан,
Нима қилдим сенга талпиниб?!

ЯНГИ МУҲАББАТИНГИЗ

Телба кўнгилларга эс кирибдими,
Тақдирдан сўйлабди ёзган хатингиз.
Бизнинг муҳаббатлар эскирибдими?! –
Қутлуғ бўлсин янги муҳаббатингиз!

Севдим, суйдим деган ўзингизмасми?
Ўлдим-куйдим деган ўзингизмасми?
Висолимга келган ўзингизмасми?
Қутлуғ бўлсин янги муҳаббатингиз.

Тунлари ой каби тўлмабмидингиз,
Кўзларингиз чақнаб қулмабмидингиз,
Менинг билан бахтли бўлмабмидингиз?! –
Қутлуғ бўлсин янги муҳаббатингиз.

Мен сизга нима ҳам дердим, эй, гўзал?!
Сўзларингиз асал, юзингиз асал.
Нечун тушунтирмақ дилни муфассал?! –
Қутлуғ бўлсин янги муҳаббатингиз.

Кўринг дардсизлиг-у шартсизлигимни,
Сизга ёзган ҳуснихатсизлигимни.
Унутдим бир лаҳза бахтсизлигимни –
Қутлуғ бўлсин янги муҳаббатингиз!

ШОИРА ҚИЗ

Рўмол ўраб ўтган қиз,
Рўмол учин тутган қиз.
Севгидан, садоқатдан
Ширин шеърлар битган қиз.

Уялмагил, уялма,
Сени қандоқ суярман.
Ўзгага қулиб боқсанг,
Ич-ичимдан қуярман.

Кимга битдинг шеърларинг,
Кимни қилдинг эрмагинг.
Менга умид бердинг сен,
Гарчи кўнгил бермадинг.

Юрак ёнар – чўғ, дебсан,
Дилга теккан ўқ, дебсан.
Кимга айтдинг бу сўзни,
Сизсиз ҳаёт йўқ! – дебсан.

Бир ўтдингу ёнимдан,
Айирдинг-а жонимдан,
Ширин шеърлар битган қиз
Шу аччиқ фиғонимдан...

ЎЗИМГА ҚОЛСА

Бироз тўпориқ, бироз телбароқ,
Девона бўлардим ўзимга қолса.
Ҳатто ўзимга ҳам, сенга ҳам йироқ,
Бегона бўлардим ўзимга қолса.

Ким менга қиларди маломат, таъна,
Сендан етказарди аразу гина.
Ўзимни шам билиб, ўзимга яна,
Парвона бўлардим ўзимга қолса.

Белингдан қучсаму ўпсам лабингдан,
Ақлимни йўқотсам сен сабабингдан.
Сирли нигоҳингдан, нозик таъбингдан
Мастона бўлардим ўзимга қолса.

Кимнинг кўнгли обод, ишим йўқ мани,
Хушим йўқ арқлару кўшқлар қургани.
Етмагандай гўё ишқнинг ургани,
Вайрона бўлардим ўзимга қолса.

Кимга аёл бўлдинг эс-хушинг тўлиб,
Яшамоғим оғир хушторинг бўлиб.
Ошқор ошиқликни бўйнимга олиб,
Пинҳона ўлардим ўзимга қолса.

У ПАЙТЛАР

Кўнглинг тусаганда ҳар турли тилак,
Тоғу адирлардан лола терардим.
Тушунгил, мен сенга гуллардан бўлак,
Нима беролардим, нима берардим?!

Мен учун бепарво, ўйчан кўзингдан
Кимларгадир қулиб боқсанг, йиғлардим.
Муҳаббатдан ўзга айтган сўзингдан,
Нима билолардим, нима билардим?!

Мен ҳам висол талаб, мен ҳам ёр талаб,
Қиссалар ўқирдим, тушлар кўрардим.
Висолингдан бошқа, қайта-қайталаб,
Нима сўролардим, нима сўрардим?!

Ким ошкор, ким пинҳон хушомад қилса,
Худойимдан сенга инсоф тилардим.
Дилингда айрича ҳислар туғилса,
Нима қилолардим, нима қилардим?!

У пайтлар ҳам ўтди, улғайдик анча,
Шунгача мен сенга боримни бердим.
Буни сен тушунсанг ўзинг билганча,
Нима деёлардим, нима ҳам дердим?!

ҚАЙДА

Ўрим-ўрим сочларинг майда,
 Майда-майда қадам Хувайда.
 Ёрга араз қилма атайдан –
 Жон чекмасанг жонона қайда,
 Шам бўлмасанг парвона қайда?!

Илмай нолам қулоқларингга,
 Зеб берасан тирноқларингга.
 Қандоқ чидай қийноқларингга?!
 Айтгил, сендек зебона қайда,
 Шам бўлмасанг парвона қайда?!

Ўчиб қолган дилимда чироқ,
 Кетганман-да, элимдан йироқ.
 Унда бир моҳ қутади муштоқ...
 Фироқ десанг Фарғона қайда,
 Шам бўлмасанг парвона қайда?!

Юзинг бурма, бегонасан деб,
 Бунча телба, девонасан деб,
 Бепарвога парвонасан деб –
 Юз бурмасанг бегона қайда,
 Шам бўлмасанг парвона қайда?!

Ўрим-ўрим сочларинг майда,
 Маст эдимку сенга, Хувайда?!
 Майдаладинг юракни қайта –
 Май бўлмаса майхона қайда,
 Шам бўлмасанг парвона қайда?!

ТАЛҚОН

Фарфонанинг жон-жони –
Жийда-майиз талқони.
Талқон туйиб келади
Қорамағиз жонони.

Талқонини есам мен,
Ширин экан десам мен.
Аччиқ экан фироғи,
Ҳижронида юрсам мен.

Ҳижронлари бор бўлсин,
У ҳам менга зор бўлсин.
Юлдуз чиққан осмонга
Тунлари бедор бўлсин.

Фарфонанинг шаън-шони –
Юлдуз тўла осмони.
Осмонига боқсам мен,
Билинади армоним.

Армонга бардош қани?!
Талқон қилсам тош қани?!
Олисида юрганимда
Тошиб олти бошқани...

Г...га

Йиғлама, азизам, кўзёшингни арт,
 Бизнинг ишқ қиссамиз тугар шаён билан.
 Тўкилиб тугайди ҳар қандайин гард,
 Кўзёш тугамайди тўкилган билан.

Бошингни баландроқ кўтар, ўкинма,
 Севги яшайверар таъқиқ, ман билан.
 Кузги япроқлардай дув-дув тўкилма,
 Ҳасрат тугамайди ўкинган билан.

Кимлардир висолинг учун бепарда,
 Беҳаё ишдан тап тортмасалар-да,
 Булбулу боғбонга, қўй, қилма зарда,
 Орзу тугамайди кўмилган билан.

Майли, соғинмагил, майли, унутгил,
 Майли, бахт муждасин сабодан кутгил,
 Майли, оқ тонгларнинг қўлидан тутгил,
 Ҳижрон тугамайди соғинган билан.

Мен нима, бир сёқ, бир дарбадарман,
 На носир, на шоир, на қаландарман.
 Энг машҳур шеъримни сенга атарман!
 ...Ғамим тугамайди сўкинган билан.

КУРСДОШ

Йиллар сочларингни бўяпти оққа,
Нуроний чехрангда соғинч ва армон.
Йигирма беш йиллик улкан фироққа
Қандай бардош бердик, дўсти қадрдон?!

Ёдингдами, ўшал гуллаган баҳор,
Момақаймоқ каби тўзиб кетгандик.
Оламни орзуга кўмиб беғубор,
Орзулар ортидан кезиб кетгандик.

Ким дала-даштларга, ким тоғлар сари
Фарзандлик бурчини ўташга шошди.
Бу фурсат ичида ким қолди айри,
Ким улкан доvonлар, тоғлардан ошди.

Ўзбекнинг ўзгача бўлар тўйлари,
Элнинг ғамидаги мардлар ўйи бу!
Бир-бирига монанд фикру-бўйлари –
Йигирма беш йиллик дўстлар тўйи бу!

Ўшал дўстлигимиз ҳаққи-ҳурмати,
Юрагимдан соғинч аригани йўқ.
Курсдошим, дилдошим, ширинсухбатим,
Сен ҳамон ўшасан, қариганинг йўқ!

КЕЧИР

Ғанимингнинг ғанимига дўст тугиндим,
 Дўстим дея олмай гарчи сўз югиндим,
 Висол тилаб ўн ёлвориб, юз ўтиндим –
 Кечир мени, кечирақол, севгилим.

Ёдингдами йиғлаб турган ул оймомо,
 Оймомони овутолмай қолган само!?
 Самоларда қолиб кетсин бу муаммо,
 Кечир мени, кечирақол, дилрабо.

Илк бор қачон тўқнашганди нигоҳимиз,
 Қайси рангда порлаганди қароғимиз?!
 Нигоҳдами, қароқдами гуноҳимиз?! –
 Кечир мени, кечирақол, эй, юлдуз.

Қўлларингдан тутсам кўнглим жимирларди,
 Сен келгунча вақт ўтмасди, имилларди,
 Имиллаган сари юрак симилларди...
 Кечир мени, кечирақол, дилбарим.

Бизга ғаним бўлган асли ҳижронлардир,
 Ҳижронларга солган шубҳа-ғумонлардир,
 Кечирмаган эдим сени қачонлардир...
 Кечир мени, кечирақол барибир.

ФАВВОРА

Саққизқубба фаввора
Шўхлик билан овора.
Сени суйган юрагим
Куйиб борар тобора.

Пинҳон айтган зоримга
Қаҳ-қаҳ уриб ошкора,
Ачинмасанг ҳолимга,
Йиғламасанг, на чора?!

Имласам-ку, келарди
Саққиз иқлим сайёра.
Қайси дилдор берарди
Севгисидан ишора.

Чора излаб бечора,
Дилпораман, садпора.
Сенсиз ҳаёт йўқ дея,
Айтган эдим минг бора.

Тан олинмаган туйғу
Такрора эмасмиди?
Севгимизга гувоҳ шу
Фаввора эмасмиди?

Сачраб феруз томчилар
Дилни ўтга солади.
Унутганман десам ҳам
Сени ёдга солади.

Дарди дилга сиғмаган,
Мана, ўшал дилпора –
Бизнинг учун йиғлаган
Саққизқубба фаввора...

Саққизқубба фаввора
Севгимиздан ёдгор-а?!
Уни йўқлаб кетгали
Келаман кун - кунора...

ВО АЖАБ

Лаъли лабми, ғунча лаб,
Ишвага йўқдир тараф,
Келар гулдек эркалаб,
Кетар дилни тилкалаб,
Во ажабо, во ажаб.

Кокиллари аждаҳо,
Лайлими у, Зулайҳо?!
Кеч бу жондан, дер, шайдо,
Муҳаббатим бебаҳо,
Во ажабо, во ажаб.

Қошим – камоним, дейди,
Мужгон – пайконим, дейди,
Жонингга жоним, дейди,
Сенсан қурбоним, дейди,
Во ажабо, во ажаб.

Маликами ё малак,
Қудратингдан, ё, фалак!
Зулмидан кўргин, юрак,
Кетсам агар бедарак,
Во ажабо, во ажаб.

Ажабо, ажаб экан,
Неларни тилаб экан,
Ҳижрони гўзал экан,
Висоли ажал экан...
Во ажабо, во ажаб.

КҮНИ КЕЧА

Күни кеча гунча ёзган куртакнинг
Япроқлари хазон бўлди, севгилим.
Бизга насим ваъда қилган кузакнинг
Шаббодаси тўзон бўлди, севгилим.

Күни кеча бўй таратган райҳонлар
Ўзларининг ҳолларидан ҳайронлар,
Қалдирғочсиз бўм-бўш қолди айвонлар,
Кўнгил боғи вайрон бўлди, севгилим.

Күни кеча бебош эдик, шўх эдик,
Иқболидан, бахтдан кўнгли тўқ эдик,
Айрилиқни туш ҳам кўрган йўқ эдик,
Энди ҳижрон аён бўлди, севгилим.

Күни кеча олов эди кўзларинг,
Қайноқ эди нафасларинг, сўзларинг,
Бугун нечук совуқ қотдинг, музладинг –
Наҳот орзу армон бўлди, севгилим?!

Күни кеча яхши эди яшашлик,
Ўз жонини муҳаббатга тўшашлик,
Воҳ, бу қандай тафовут ва ўхшашлик! –
Бугун севги сарсон бўлди, севгилим.

ДИЛ

Чора истаб ночору бечора дил,
Ишқ-муҳаббат йўлида овора дил.
Майда-майда бўлмагай улкан юрак,
Нетайки, ёр ҳажрида садпора дил.

Дедиларки, арш аро бегона дил,
Ул шаъми зебонага парвона дил.
Бу нечукким шармисор олам аро –
Суймаган ёр кўйида девона дил.

Ўз ҳоли, иқболидан ҳайрона дил,
Ёр кетибдир, кимсасиз, вайрона дил.
Ишқ шаробин тутмадинг лабларимга,
Ғам бодаси заҳридан майхона дил.

Эй, маломат аҳликим, нигина – дил,
Шул ниғун аҳволима хазина дил.
Бир назар сол ишқ билан ошно менга –
То ишқи бор, Макбаю Мадина дил.

* * *

Баданига уриб кишан, занжирлар,
Гулламасдан мева тугди анжирлар.
Меваси бор дарахтга тош отмадим,
Асал қизнинг лабидан бол тотмадим.

Ҳовузларга сочдим гулираънони,
Япроқлардан уқдим недир маънони.
Висол они хушбўй сувда чўмилдим,
Ёрнинг қора сочларига кўмилдим.

Кўз қувнатди ёниб шамдай хурмолар,
Ҳар бирида нуқта-нуқта нуқролар.
Шамлар ёқдим зимистоннинг қўйнида,
Нуқра холни ўпдим беҳол бўйнида.

Тирс-тирс этиб уйғотдилар анорлар,
Гўзал юзи, сийнасига хуморлар.
Англадимки, бир лаҳзада зор бўлдим –
Шайдо бўлдим, ошиқ бўлдим, ёр бўлдим.

Зарпечакнинг очилди дил қулфлари,
Боғлаб олди юракни ёр зулфлари.
Гарчи севги бўстонида янгиман,
Кўнгил бозорида эски бандиман.

ҒАЛАТИ МУҲАББАТ

Чорасизлик бўлди бизнинг чорамиз,
Ўзимиздан ўзга хабарсиз бундан.
Қанчалар ночормиз ва бечорамиз?!
Ғалати муҳаббат... Ғалати чиндан.

Кундуз кўришамиз оқшомлар эмас,
Кундуз шодумонмиз, оқшом – дилхира.
Тунлар кўзимизга уйқулар келмас,
Ғалати муҳаббат, ғалати... Қара!?

Сенингми кўзингдан тўкилган ҳасрат,
Балки садоқатдан бу белги, нишон?!
Кетсанг хиёнатмас, келсанг – хиёнат,
Ғалати муҳаббат, ғалати, ишон.

Балки бекор эрур қутмоқ висолни,
Умр ҳам ўтганти, балки, беҳуда.
Бесамар ҳижронлар ёқар хаёлни –
Ғалати муҳаббат, ғалати жуда.

Айт, қандай ўчирай дилдан оловни,
Ажаб, қаён боргум ҳисларни тежаб?
Сен ўзганинг ёри, мен ҳам бировни –
Ғалати муҳаббат, ғалати, ажаб...

ИШҚ

Япроқларни эркалайди шаббодалар,
Бир сас келар самолардан, парвардигор.
Ишқ сувратин айни шу ҳол ифодалар,
Айро қилма саболардан, парвардигор.

Ошиқ қалбни куй-оҳанглар қитиқлайди –
Гоҳ шодланар, гоҳ ўртанар, гоҳ йиғлайди,
Гоҳ бу ҳислар сатрларга ҳеч сиғмайди –
Нолам кўпроқ наволардан, парвардигор.

Майсаларга бошим қўйиб ётгим келар,
Қундай ботгим, ошпоқ тонгдай отгим келар,
Шабнам бўлиб гулбаргларда қотгим келар –
Тафтинг топдим гиёҳлардан, парвардигор.

Юрак дук-дук уриб бузар сукунатни,
Шу омонат жонга бердинг фароғатни,
Воҳ, яратдинг Аёл отлиқ ул хилқатни
Малоҳату иболардан, парвардигор.

Саховатда ва ижодда давом этдинг,
Ё, роббано, қудратингни мудом этдинг!
Карам кенг зотсан ўзинг, инъом этдинг
Зурриёдни зиёлардан, парвардигор.

Билим бердинг, заковат ва Китоб бердинг,
Парча руҳга, оҳ, нақадар шитоб бердинг,
Дардни бердинг, изтироб ҳам азоб бердинг,
Малҳам бердинг дуолардан, парвардигор.

Ғаний этдинг, ишқ қўйида гадо бўлдим,
Ошиқ бўлдим, эс-ҳушимдан жудо бўлдим,
Қиёматлик висол учун фидо бўлдим,
Юзинг бурма гадолардан, парвардигор.

Мезон бердинг, меъёр бердинг бу оламга,
Дўсту душман бисёр бердинг бу оламга,
Ҳикмат тўла асрор бердинг бу оламга,
Фориғ айла хатолардан, парвардигор.

Аммо руҳда Оллоҳ, қонда шайтон экан,
Ҳар бир банданг ўз ҳолидан ҳайрон экан,
Ўз нафсидан охирати вайрон экан –
Ўзинг асра балолардан, парвардигор.

Билиш эмас, англаш керак экан асли,
Ўз қалбини тинглаш керак экан асли,
Келиш-кетиш комил юрак экан асли,
Камол тошиб дунёлардан, парвардигор.

Тавҳид айтсам, ҳасратларда қуйиб кетдим,
Иддоо-ю таъмасига тойиб кетдим,
Вовайлоким, безиб кетдим, тўйиб кетдим
Ерда юрган худолардан, парвардигор.

Шаббодалар эркалайди япроқларни,
Ишқ куйдирар висолга зор дудоқларни,
Шоир этдинг менинг каби тупроқларни,
Энди сўз бер ҳаволардан, парвардигор.

ОҚ КИГИЗ

Оқ кигизга ўлтириб
Хонқиз бўлди севганим.
Қора қисмат қўйнида
Ёлғиз бўлди севганим.

Оқ кигизнинг четлари
Қора ҳошия эди.
Эртакнамо севгига
Шу бир ниҳоя эди.

Оқ кигизга ўлтириб
Учиб кетди севганим.
Берган ваъдаларидан
Кечиб кетди севганим.

Оқ кигиз, оппоқ кигиз,
Ойдин иқбол тимсоли.
Иқбол тилаб кетди ёр,
Бегоналар мисоли.

Оқ кигиз, оппоқ эдинг,
Юракни яро қилдинг.
Олиб кетиб ёримни
Бахтимни қаро қилдинг.

ПОШШОХОНА

Пошпохона, пошпохона,
Яшайди ёр маъшуқона.
Хузурингга талпинаман,
Мен бечора, мен девона.

Пошпохона, пошпохона,
На-да ғариб, на шоҳона.
Оёқости олам шудир!
Ўт тушсин-эй, бу жаҳона...

Пошпохона, пошпохона,
Қўнглим маним машрабона.
Ёрим истаб сен томонга
Бўлдим охир мен равона.

Пошпохона, пошпохона,
Ёр – сиймтан, ёр – бегона.
Кимни қучиб эркалайди
Гоҳ ошкора, гоҳ пинҳона!?

Пошпохона, пошпохона,
Ишқим айтгум ёна- ёна.
Пошшо қизни севдим, нетай,
Мен – бечора, мен – девона.

Пошпохона, пошпохона,
Ситам бўлди жисму жона?!
Ёр васлига келдим бугун,
Пошполиги бир баҳона.

ЎИЗНИНГ ДАРДИ

Жоним, деди, бир қара,
Чиройимдан ой хира.
Шу хусним ҳам севгинга
Арзимайдими сира?!
Йигитники қар-қара,
Ўизнинг дарди масхара.

Сочларимку шаршара,
Ўзимга боқ, қайсар-а?!
Ўиз бола севсин экан
Тақдирига тан бера.
Йигитники қар-қара,
Ўизнинг дарди масхара.

Ойсарадир, бўйсара,
Кулиб қўяр ўй сура.
Севасизми деб, йигит,
Қани ўзинг бир сўра!
Йигитники қар-қара,
Ўизнинг дарди масхара.

Ай, севгиндан агарда
Ўулса, садқайи сарга!
Сира ишқинг тушмасин
Майдакаш йигитларга.
Йигитники қар-қара,
Ўизнинг дарди масхара.

ДАВРИНГ

Давринг келса, зар қуюлар осмондан,
Давринг ўтса, қош уюлар пушмондан,
Давринг келса мой узилмас ширмондан,
Давринг ўтса дон топилмас хирмондан.

Давринг келса, улфатларинг хўб бўлар,
Давринг ўтса, кулфатларинг кўп бўлар.
Давринг келса, қариндошлар тўп бўлар,
Давринг ўтса, қўлларида чўп бўлар.

Давринг келса, ёр бўлар бир нимали,
Давринг ўтса, дод солади таънали.
Давринг келса, ҳатто касал бўлмайсан,
Давринг ўтса, ажалданам ўлмайсан.

Давринг келса, шу даврингни маҳкам тут,
Камтарликни сен ўзинга ҳакам тут.
Токи ўтиб ўшал даври давронинг,
Айб этмасин сени афеус-армонинг.

СЕВСАНГ ЭДИ

Кўнгилни бир жойга қўйиб келсам эди,
Тўйдим йиғлаб, энди тўйиб кулсам эди.
Ёниб бўлдим ҳижронингда, эй, офитоб,
Майли энди қуйиб-қуйиб севсам эди.

Ўйламасам эди ҳечам айрилиқни,
Сўйламасам эди ҳечам айрилиқни.
Висол они чўзилсайди бир умрга,
Қўйламасам эди ҳечам айрилиқни.

Кокилларинг толасидан тўқилса дор,
Киприкларинг бўлар эди таъзиядор.
Бошқа ким ҳам тутар мотам ўзингдан, ёр,
Кўмилсам гар, кўзёшингга кўмилсам, ёр?!

Майли ором, майли роҳат сенга бўлсин,
Барча таҳсин ва шарофат сенга бўлсин.
Мен пойингда зулмингдан ҳам ҳузур олгум,
Завол менга, бор шафоат сенга бўлсин!

Кўнгилни бир жойга қўйиб келсанг эди,
Ўша жойни саждагоҳ деб билсанг эди.
Ўзинг олов, ўзинг оташ, ўзинг офтоб –
Мени мендай бир бор қуйиб севсанг эди.

УНИНГ КҰЗЛАРИ

Хуркак-хуркак боқиб ўтди-ю кетди,
 Чўғдек ёниб кетди анор юзлари.
 Бир аланга бориб юракка етди,
 Оҳ, унинг кўзлари, оҳу кўзлари!

Аниқ бу ерликмас эди ул пари,
 Бошқачароқ эди талаффузлари.
 Жовдираб боқарди тутқун сингарии..
 Оҳ, унинг кўзлари, оҳу кўзлари.

Юрак бир лаҳзага ўрнидан кўчди,
 Кўчди осмонининг ой, юлдузлари.
 Лабимдан чорасиз хўрсиниқ учди,
 Оҳ, унинг кўзлари, оҳу кўзлари.

Энди мен қайлардан топгум ҳаловат,
 Қайси кўчаларда қолди излари!?
 Ўзига чорлайди, чорлайди фақат,
 Оҳ, унинг кўзлари, оҳу кўзлари.

Шу ерлик бўлса ҳам майлийди, бир кун
 Тошиб олар эдим кўклам кезлари.
 Бегона шаҳарга келди не учун!?
 Оҳ, унинг кўзлари, оҳу кўзлари!..

* * *

Қуёш тин олгали уфққа ботди,
Ботди юрагимга ҳасрат ханжари.
Ким сенинг пойингга ўзини отди,
Кимнинг дили бўлдинг, кимнинг дилбари?!

Лабим висол тотин унутиб бўлди,
Унутдим тонларнинг шивирларини.
Кўзимга ғуссалар шабнами тўлди,
Соғиндим баҳорий атирларингни.

Сўрасанг бахтимдан сенингсиз, ёлғиз,
Балки денгизларча, уммонларчадир.
Менга кифоядир бўлсак иккимиз,
Бир томчи шабнамча бахт етар ахир?!

Айт, жоним, кўзларинг қорами ҳамон,
Ҳамон охудайми, ҳамон шаҳломи?
Мен сендан айрилган осмонман, осмон!..
Қуёшсиз осмон ҳам яланг сахроми?

Сени унутмоққа етарми ҳаддим!
Қара, ким аслида кимни йўқотди?!
Қуёшни қузатиб сени эладим,
Юрагимга ҳасрат ханжари ботди...

БАҲОР ҰТДИ

Баҳор ўтди, ёз ўтди, мана,
Сенга, жоним, шеър битдим яна.
Қалдирғочлар кетиб бўлдилар,
Сен томонга етиб бўлдилар.

Ҳасратимни сенга айтсинлар,
Сўнгра шодлик ола қайтсинлар.
Сўйла мени соғинганингдан,
Соғинч ўтиб кетган жонингдан.

Билайинки, ҳар лаҳза висол
Бўй таратар атиргул мисол.
Пойингда жон бергум ўша чоғ,
Маҳв этилар мангута фироқ.

Сўнг дунёга келиб қайтадан,
Мен ўшаман, дея айтаман.
Ўшанда ҳам шоиринг бўлгум,
Сен деб йиғлаб, сен учун кулгум.

...Қайтар парво қилмайин кузга
Қалдирғочлар айвонимизга.
Аммо, нетай, қайтмадинг яна,
Баҳор ўтди, ёз ўтди, мана!

ОЛТИАРИҚЛИК ШОИР

(Анвар Обиджонга)

Эл бўлмасин кўзи чақнаб қўлмайдиган,
Шоирлари элга суюк бўлмайдиган.
Ўз китобин ўқиб боқса, кўнгли тўлиб,
Уста Гулмат олтмиш ёшга тўлмайдиган.

Шоирман деб дўқ урмайди, бўлсин камол,
Асл шоир ўз юртини алқар аввол.
Бири тоға, бири жиян, олиб келди
Олтиариқ томонлардан “Безгакшамол”.

Олтиариқ тупроғида турплар унар,
Турп еганда, айтурларки, минг бир ҳунар.
Қулқулийнинг ғазалини тушунмасанг,
Ўз уйингда қоқ пешинда ўғри тунар.

Ширинқишлоқ, Шакарқишлоқ томонларда,
Мирзақанднинг обрўси бор пиёнларда.
Аёллар шим кийган ушбу замонларда
Улар ҳануз юришади чопонларда.

Ўз лашкарин жамлаб келар Аламазон,
Неча йилки қаримайди – бола ҳамон.
Балки эгиз набирасин сайр қилдириб
Ўз тўйига келиб қолар ҳализамон?!

Бигизлар-у қаламтарош, носқовоқлар,
Ўзбекка хос ҳатто сопол ошговоқлар.
Аристофен нима деса деяберсин,
Қани қайда аския деб динг қулоқлар.

Санайверсам бегона йўқ, бари меҳмон –
Бири шоир, бири носир, бири полвон.
Олтмиш ёшга тўлса ҳамки Анвар ака,
Шоирларнинг орасида энг зўр ҳамон.

Олтмиш нима, юзга тўлсин қўш бахтдан,
Бундай шоир топилгайдир, хўш, қаттан?
Юз йилда бир яралмаса шундай шоир,
Унда ўзи туғилсинда, бошқатдан!

УМУМАН

Гоҳи ўқсиб дейсиз дилгир: “Хунукман!
Сулув бўлсам қоқиғулдан сулувман”.
Менинг кўзим билан боқсин боқса ким –
Сиз парисиз! Хунукмассиз умуман.

Лабин буриб нозланади сулувлар,
Ҳар мақомда созланади сулувлар,
Ҳар оҳангга мосланади сулувлар...
Сиз ундаймас. Сузукмассиз умуман.

Гоҳи майин, гоҳи қаттиқ бўлар тил,
Аччиқширин, шириначчиқ бўлар тил.
Сизни мenden яхшироқ ким биладир?
Тотлисизу, чучукмассиз умуман.

Сизга боқиб қалбим тўлар лимо-лим,
Сизни мафтун айлаб эмиш аллаким.
Аммо, айтинг, у бахтиёр инсон ким?
Наҳот мени тушунмайсиз умуман?!

Майли, сизни ёқтирсинлар, ёқсинлар,
Менинг кўзим билан сизга боқсинлар.
Худойим-эй, айтай фақат таҳсинлар...
Сиз ҳам мени унутмассиз умуман!?

КЕЛМАДИЛАР

Нозли ёрим ҳолимизни билмадилар,
 Ҳол сўрай деб бир навозиш қилмадилар.
 Соғиндилар, туш қўрдилар биз ошиқни,
 Аммо ҳаё сабабиндан келмадилар.

Тўрт томон ҳам гуллар билан тўлиб тошган,
 Гулчеҳра ёр ҳижронида кўнгил шошган,
 Биз муштоқни қўрай дебон хоҳи Тошканд,
 Хоҳ Бухоро тарафиндан келмадилар.

Бундай гўзал ёки парипайкар бўлгай,
 Ёки малак – киприклари ханжар бўлгай,
 Келса гўё малаклиги ошкор бўлгай –
 Париводдик насабиндан келмадилар.

Ишқимизни ибтидога йўйдиларми?
 Интиҳосиз соғинчлардан тўйдиларми?
 Биздан кетгач унутдилар, қўйдиларми? –
 Унутмаклик талабиндан келмадилар.

Биз-ку, ошиқ аҳли урфин адо қилдик,
 На шон, на-да шуҳрат билмай хато қилдик,
 “Кел, эй, ёр!” – деб фиғон урдик, нидо қилдик,
 Маъшуқалик шарафиндан келмадилар.

СИЗСИЗ ҲАМ

Сизсиз ҳам тунларим қорадир,
Сизсиз ҳам юрагим порадир.
Воҳ, нечук қора-ю поралар
Сиз томон талпиниб борадир.

Сизсиз ҳам бахтиёр бўлгим бор,
Сизсиз ҳам қувончга тўлгим бор.
Воҳ, нетай, менсиз шўҳ порлаган
Шул қора кўзларда кўнглим бор.

Сизсиз ҳам бошимда кулфатлар,
Сизсиз ҳам қошимда улфатлар
Май ичиб бошимни ёрадир,
Ёғдириб таъна-ю миннатлар.

Сизсиз ҳам муҳаббат боқийдир,
Сизсиз ҳам бу қисмат ёғийдир.
Боқийлар, ёғийлар лабимга
Ғуссадан май тутган соқийдир.

Сизсиз ҳам йиғлатар изсиз ғам,
Дилимни музлатар ҳиссиз шам.
Шам ёқиб, ғам чекиб шеър битдим
Сизсиз ҳам...
Сизсиз ҳам...
Сизсиз ҳам!

ЎИЗ ИЗТИРОБИ

Р...га

Ўандай афсус, менмас ўшал ёнингизда,
Ўандай афсус, соғинчмас жон-жонингизда.
Сизнинг билан бирга бўлсам девдим кеча,
Бугун ёлғиз қолдим хиёбонингизда.
Ўандай афсус...

Ўандай афсус, меникимас энди висол,
Ўандай афсус, энди кулмас менга ҳилол.
Ўандай бахтга эгалигин билармикан,
Ёнингизда шодон қулган соҳибжамол?!
Ўандай афсус...

Ўандай афсус, сизнинг толе ярқироқдир,
Ўандай афсус, менинг қисматим фироқдир.
Сизни бугун учраштирди ўзга билан,
Куни кеча бизни учраштирган тақдир.
Ўандай афсус...

Ўандай афсус, ёнингизга боролмасам.
Ўандай афсус, энди сизнинг бўлолмасам.
Сизни қучиб кулолмасам, йиғлолмасам...
Сиз қай ҳолда, қай ғамдасиз, биллолмасам?!
Ўандай афсус...

Ўандай афсус, жонга ёқмас жононалик,
Ўандай афсус, сиз Тошкент, мен –Фарғоналик.
Асли бундан афзал эди бир-биримиз
Танимасдан илгариги бегоналик.
Ўандай афсус...

БОЙЧИБОР

Тун чоҳида ётибман бемор,
Қутқар мени, қутқар, Бойчибор.
Муҳаббатин дариф тутди ёр,
Қутқар мени, қутқар, Бойчибор.

Ошиқликни олиб елкага,
Отлангандим олис ўлкага,
Қутқар, қатлим бўлар эртага,
Қутқар мени, қутқар, Бойчибор.

Ёр кўрсатди бизга қаҳрини,
Дилга сешиб алам захрини,
Тарк этайлик жафо шаҳрини,
Қутқар мени, қутқар, Бойчибор.

Сахроларга кетайлик сарсон,
Етолмасин на ишқ, на ҳижрон,
Йўлга бошла дўсти қадрдон,
Қутқар мени, қутқар, Бойчибор.

Ортда қолсин ранжу ғуборим,
Ортда қолсин соғинч хуморим,
Муҳаббатдан қутқар, тулпорим,
Қутқар мени, қутқар, Бойчибор.

КАШФ ЭТ

Кашф қилиниб бўлди коинот,
 Юлдузлардан излама зийнат.
 Бу оламда қолмади, ҳайҳот,
 Севгинга тенг келгувчи ҳайрат.

Қароғинга яширгил эркам,
 Оқ тонларнинг сархуш сасини.
 Топдим дея ҳайқирай шу дам,
 Ҳаётнинг зўр мўъжизасини.

Сочларинга кўмилиб, чўмиб,
 Уммонларнинг сезай шиддатин.
 Юрагимнинг туғёнга тўлиб,
 Сўнг намоён этгай қудратин.

Боботоғдек ёнингда ўсдим,
 Қўрқмам ортса қисмат ғазаби.
 Ҳасад қилсин энг яқин дўстим
 Энг ашаддий душманам каби.

Кўксим тилка қилса ҳам шу дам
 Тирикликнинг машаққатлари.
 Сен борсанки, азивам, эркам,
 Юз бураман бахт, шодлик сари.

Бас, шундайким, излаб топ ўша
 Юрагимдан ўз юлдузингни.
 Муҳаббатга ошно бу кеча
 Кашф эт мени, кашф эт ўзингни!

ЭРКАЛА МЕНИ

Юрак каби ўртаниб
Узилади япроқлар.
Иккимизни хўрлатиб
Чўзилади фироқлар.

Эркала мени, эркала,
Кафтларингда тут яна.
Ғаниматман, бир қара,
Ол, бу дилим тилкала!

Кеча ифор тутган гул
Хазонларга айланди.
Эркаланган дайди ел
Тўзонларга айланди.

Кеча биз учрашган дам
Муҳаббатнинг сайлийти.
Ўша фурсат қўлингда
Жон берсам ҳам майлийти.

МАБОДО

Мен не қилай, нур ёғилиб самода,
Хушбўй атир таралса гар ҳавода.
Ўй-хаёлим ошкор этган ифода –
Ўша сарин елмасмисиз, мабодо?!

Ҳар бир гулшан ўз гулини саралаб,
Сара гулин суяр экан эркалаб.
Севги билан юрагимни яралаб,
Қулган ўша гүлмасмисиз, мабодо?!

Бало келса шиддат билан келаркан,
Сув мавж урса офати жон бўларкан,
Ўз қурбонин аямасдан севаркан –
Ўша тошқин селмасмисиз, мабодо?!

Севги бир дард, юқадиган хасталик,
Жонга оғу суқадиган хасталик.
Сиздан ўтса ёқадиган хасталик –
Ўша хаста дилмасмисиз, мабодо?!

Сеҳрланган каби кезиб сарсари,
Нўноқдина бир шеър битдим жайдари.
Ё ёсуман, ё жодугар, ё пари,
Ё сеҳргар эмасмисиз, мабодо?!

МУҲАББАТИНГ

Айт, не сабаб бунча нозу малоҳатинг,
Сабоданми, самоданми сабоҳатинг?!
Бунчалар ҳам лазиз экан, бунчалар ҳам,
Бу оламда менга қилган саховатинг –
Муҳаббатинг.

Ой висолдан сўзлар экан кечалари,
Ўз ишқини излар экан кечалари.
Ёлғизликдан музлар экан кечалари,
Мени асрар экан тафту ҳароратинг.
Муҳаббатинг.

Хушбўйлигинг, хушрўйлигинг шунчаларми?
Сенга шогирд тушган гулу ғунчаларми?
Банди этди жодуларинг қанчаларни?! –
Хаёлимни боғлаб қўйди маҳоратинг –
Муҳаббатинг.

Қолишмадинг саховатда сахийлардан,
Ҳароратда оташ вулқон, лавийлардан,
Маҳоратда ўтдинг жоду парилардан.
Аммо қайда қолди роҳат-ҳаловатинг?! –
Муҳаббатинг.

Асли севги азоб бўлар кетмайдиган,
Бало бўлар туганмасу битмайдиган,
Юлдузсанку, сира қўлим етмайдиган,
Айт, бор эди менга қандай хусуматинг –
Муҳаббатинг!?..

БИЗГА УНИНГ

Жоним, десак жонга олов ёқадир,
 Бизни қўйиб кимларга им қоқадир,
 Кўз учида хумор-хумор боқадир,
 Бизга унинг хуморлиги нимадир?!

Кўнгил боғлаб қўйганмизда, нетайлик,
 Боғ қўчадан боғбон бўлиб ўтайлик,
 Кутсак фақат дилхоҳликни кутайлик,
 Бизга унинг дилдорлиги нимадир?!

У келганда кўнгил гулдек очилар,
 Ҳар тарафга хушбўй ифор сочилар,
 Ёр-ла гулоб, ёрсиз шароб ичилар...
 Бизга унинг гулдорлиги нимадир?!

Билармикан тунлар чеккан оҳимиз,
 Ҳижронидан жондан тўйган чоғимиз,
 Гар бўлмаса ҳамдаму ҳамроҳимиз,
 Бизга унинг бедорлиги нимадир?!

Илитмаса муз-муз бўлган қалбимиз,
 Қўкламойдек яшнатмаса бағримиз,
 Кутиб-кутиб тутаганда сабримиз,
 Бизга унинг баҳорлиги нимадир?!

РАҚСГА ТУШ

Сен мисоли кўкдаги оққуш,
Олислардан ўғирлайсан ҳуш,
Яқинроқ кел, ўлтирма хомуш,
Рақсга туш.

Ойдин кеча. Ошпоқ либосинг,
Мавж уради ҳис- эҳтиросинг,
Илтимосим, йўқ, илтимосинг...
Рақсга туш.

Кўзларингни тарк этсин қайғу,
Кўзларимни тарк этсин уйғу,
Шу кеч нурга чулғансин туйғу,
Рақсга туш.

Рақсга тушгил, ўлтирма қайғиб,
Бу тун яна келарми қайғиб,
Бу бахт яна куларми қайғиб?!
Рақсга туш.

Саболарни, самоларни қуч,
Парвоз айла, оққушгинам, уч!
Тополсайдим мен ҳам шунга қуч...
Рақсга туш.

ХОЛИДА

Қўйинми сизни холи, Холида,
Сиз умримнинг шақкар-боли, Холида.
Бу гулшанда, бу масканда йўқ менга
Сиздек нозли ва иболи, Холида.

Гоҳ қуласиз ичимдагин билгандай,
Гоҳ боқасиз араз, гина қилгандай,
Қўзингиздан сездим, малол келгандай
Муҳаббатнинг ўй- хаёли, Холида.

Ишқ дегани биздан сўраб келсайди,
Ё танлашга бироз имкон берсайди,
Биз севган ҳам бизни биздай севсайди,
Айтмасмидик, энг вафоли Холида!?

Йўқ, йўқ, сира айбламайман сизни мен,
Сиздек олов ва дилрабо қизни мен,
Қанча оташ бўлса шунча музни мен...
Терс эсибди бахт шамоли, Холида.

Аммо қалбни ейди соғинч ва ғусса,
Наҳотки ёр деган шундай дил узса,
Мен тутатдим. Сиздан энди... Алқисса
Қўйинми сизни холи, Холида?!

КЎЗМУНЧОҚ

Кўзмунчоғ-а, кўзмунчоқ,
Кимнинг тилагидасан.
Кўз тегмасин хуснига –
Ёрим билагидасан.

Кўзмунчоғ-а, кўзмунчоқ,
Ўсма қаро, қош қаро.
Шу ўсмани асраган
Балогардон тош қаро.

Кўзмунчоғ-а, кўзмунчоқ,
Ким оқ, ким қорамағиз.
Хавотирда юраман –
Ёрим кўзга яқин қиз.

Кўзмунчоғ-а, кўзмунчоқ,
Ширинми ёр сўзлари?!
Тош юракни эритар
Мунчоққина кўзлари.

Кўзмунчоғ-а, кўзмунчоқ,
Қувнасам, кулсам эди.
Шу қиз қўлига таққан
Кўзмунчоқ бўлсам эди.

“ДУН Ё Қ А Р А Ш”

китобидан (1999 йил)

ОЛИС СЕВГИ

Севармидинг сен мени чиндан,
Чиндан мудом ўйларми эдинг.
Тунлар исмим айтиб ўйфонсанг,
Аста туриб кетарми эринг.

...Хаёлимнинг учқур тулпори
Кезиб чиқди оламни басир.
Ичдим рашкнинг майин сипқориб –
Барибир сенга асирман, асир...

Гарчи ҳаёт қилмас илтифот,
Гарчи биров хасмисан энди.
Ҳамон дилда ишқингдир, ҳайҳот,
Эрингдан ҳам рашк қилдим сени!

У-ку бахтли. Бунга шубҳам йўқ.
Мен бечора, бир бахтиқаро.
Хаёлларга ботгумдир макруҳ,
Билсам ҳамки висолинг – сароб.

...Мана яна учрашдик. Севгим –
Армонларга тўлган бир нигоҳ.
Гарчи олов ёқса-да рашким,
Надомат-ла айларман сўроқ!

Севармидинг сен мени чиндан,
Чиндан мудом ўйларми эдинг?!
Тунлар исмим айтиб ўйфонсанг,
Аста туриб кетарми эринг?!...

ДУНЁҚАРАШ

Яхши бор, деб айтмади ҳеч ким,
Хуш қолинг, деб кетмадим мен ҳам.
Бир покиза руҳдан айрилдим,
Маломатдан мунғайди елкам.

Тақдир билан келишмадим мен,
Айбламадим яна толени.
Садоқат бор – хиёнатга тенг,
Садоқат бор – йўқотган мени.

Қуёшнинг-ку қуёшлигини
Тан олмадим: ёлғончи шуъла.
Қиёматга қадар узайди
Ҳали тугамаган ашулам.

Аммо қайга борсам ҳам унсиз
Нигоҳларда сездим бир ҳисни:
“Қўл силкитиб қолсинми дейсиз,
Садоқатни билмаган қизни?!”.
Садоқатни билмаган қизни?!”.

ИБО

Юрак оғирлашар кун сайин.
Сездим: кўтаролмай қоляпман.
Ҳар кун айтиб ҳаётга хайр,
Ўлаётиб ўлмай қоляпман.

Изтиробим оғирми, айтгил,
Сен ичинга уни ютяпсан.
Кетиб ишқи чинлари қайтди,
Кимни бунча муштоқ кутяпсан?..

Юрак яна оғирлашар, оҳ...
 Оғулашар ютган ютумим.
 Ўзим ёқиб ичимга чироқ,
 Мен оғриқни буткул унутдим.

Унутдиму, ғариб каби-ла
 Қаландарнинг кийдим либосин.
 Оғир: суюм аёл лабига
 Бўёқ каби суртса ибосин.

БАҲС

Умр сизга шеърмас, ҳабибам,
 Қилолмайсиз уни ҳеч таҳрир.
 Мен шунақа инжиқ адибман,
 Тақдирим ҳам шунақа тақдир.

Қадамимдан топманг хатолар,
 Ўзи қийшиқ ахир оёғим.
 Ҳуда нисбий асли, адолат,
 Гўё менинг қўлтиқтаёғим.

Тирноғимда кир ҳам бор тайин.
 Бунинг учун юрмам қимтиниб.
 Қандай бўлсам яшаб шундайин,
 Танқидларда оламан тиним.

Мавзу эса... Мавзудами гап.
 Хатолардан улғаяр ҳаёт.
 Фожеларга бермоқликдир чап,
 Мен қилолмай қолган илтифот...

“Ё Р И Л Т О Ш”

китобидан (2002 йил)

САДАРАЙҲОН

Тор ҳовлимда дилим вайрон,
Қўй, тегма ёр, қилма пайҳон.
Бу нима деб бўлма ҳайрон –
Садарайҳон.

Ўз кўнглининг ҳар ким қули –
Ҳар кимнинг ўз суйган гули.
Шодман, уфор сочган куни
Садарайҳон.

Бир сўзинг-ла бўлдим майиб,
Гул хумори наҳот айб?!
Қара, мендай у ҳам ғариб
Садарайҳон.

Ҳасрат чекар кўнглим маним.
Бўй таратиб унса қани,
Шаббодада эрқаланиб
Садарайҳон.

Ҳовлимдан ҳам юрагим тор,
Қўй, тегма ёр, берма озор.
Мендек дилдор, айт, қайда бор?!
Садарайҳон...

* * *

Бошқачароқ юрак, бошқачароқ қалб,
 Бошқачароқ вужуд билан туғилсам.
 Нимамдир руҳингни қилолсайди жалб,
 Сўнг гулни илдизи билан суғурсам...

Мудом азоб берсам, мудом қийнасам,
 Сени ўзгаларга алмашсам тинмай.
 Сийласам, ҳақорат билан сийласам...
 Яна омон юрсам қўлларим синмай.

Эҳтиросим – олов, эҳтиросим – муз,
 Икки қутб аро сарсон айласам.
 Дажжол нима ўзи? Дажжол – қаҳри қуз,
 Янада қаҳратон қишга айлансам...

Жунжиккан гулларни тувакка экиб,
 Қўярдим ҳарорат деразасига.
 Яна гўё алам, изтироб чекиб
 Чорласам муҳаббат, ишқ азасига.

Сен-чи, қучоғимга ўзинг отасан,
 Хўрсинасан – умид ниш урган илдиз.
 Тонгда қабрим узра жим, уйғотасан:
 “Ваъдангизга вафо қилмайсизми сиз?!”

АЛЛА

Ололмадинг менинг кўнглимни,
Қарамадинг раббимга ҳатто.
Мен бўйнимга олиб ўлимни
Бош эгган чоғ сенга, эй, қаттол.

Тарамадинг сочларимни ҳам,
Ўйнамадинг бармоқларимни.
Бир тун чўчиб туриб уйқудан
Эълон қилдинг гуноҳларимни.

Очолмадинг ҳеч эрка кучоқ,
Чиқолмадинг йўлимга пешвоз.
Кўзи – малъун, нигоҳи – пичоқ,
Елкам уза кечдинг бу кеч воз.

Эй, туйғуси телба, ғалати,
Тиколмадинг кўзингни мутеъ.
Кетсам, кўзёш тўкиб аламли,
Алла айтдинг: "Отанг ўлган..." деб

ФАЛСАФА

Чирмовуқдай чирмалди кулфат,
Таъна-дашном қилди яқинлар.
Мен – мажруҳға ташланди калхат,
Патларимни тўзди чақинлар.

Манглайи шўр – сувга қуладим.
Фарёд урди соҳилига кўл.
Тағин омад мени қўллади:
Ташна эдим. Теграм сахро, чўл.

Ташна эдим. Хасга тирмашиб
Қутқармоқчи бўлганда ўзни.
Бир бемурод дўсти чиллашир
Шамғалатиб ўйганда кўзни...

Шунда кулдим. Қаҳқаҳа урдим.
Тўкилгунча битим, яйрадим.
Тўкилгунча обрўйим, бурдим,
Майнагами ўхшаб сайрадим.

Бир кун тиндим, кўшиғим тинди:
“Отиб қўйди ким чумчуғимни?!”
Ажабланманг қачондир, кимдир
Тумор қилса шўр тумшуғимни.

ҚИРОЛ АРТУР

Сунъий эди асли шижоат,
Зўракироқ эди бу шиор.
Сайёд кимдан истар ижозат –
Байрамгами ўхшайди шикор.

Тўпигидан яраланган ёв,
Хиёнаткор оқсоқ бир гадо,
Мен – сувордан ўзди-ю яёв,
Ўлжамга қўл чўзди беҳато.

Қошимдаги оқ мўйни юлиб,
Ё жин, ё дев сўраб тутатдим.
Бир қарчиғай менданми кулиб
Ярадор жайронни юпатди.

Масхарабоз, мениям кулдир,
Меники-ку ов, байрам, базм.
Сенинг эгнинг ғариб ва жулдир,
Сенинг кулгинг ҳазиндан ҳазин.

Ўлжам менинг! Този ит, югур,
Келтир менга, поралаб ётай.
Кейин бир пок инсондай юпун,
Майсаларга юмалаб ётай.

“Олдиндадир кунларнинг сози!”
Ўлжа – ҳалол, макруҳдир хаёл.
Ҳадик билан кутмоқда ҳозир
Мени гўзал, бевафо аёл...

ТАВАЛЮ

Қулиб кетди севганим –
 Бор экан ўз севгани.
 Ҳей! Бари бахт сенгами?
 Менга нима ғам экан.

Жодулади ялмоғиз,
 Яшамоқ-чун армонсиз.
 Қарамоқ-чун парвосиз –
 Менга нима ғам экан.

Ўт пуркади аждаҳо,
 Дарё бўлди қанча қон.
 Нидо қилдим: Қажрафтор!
 Менга нима ғам экан.

Кимни енгди Оладев,
 Кимни еди Қорадев.
 Менми етим бола деб,
 Менга нима ғам экан.

Қулаб тушди ойпари,
 Чўкиб кетди сувпари,
 Хазон бўлди гулпари...
 Менга нима ғам экан.

Эй, бераҳм эртакчи,
 Дунё – ёлғон. Эртак – чин!
 Сен сўйласанг эрмак-чун,
 Менга нима ғам экан?!

БАҲОНА

Мен бу ерга адашиб келдим,
Кетай десам энди ноқулай.
Автолар-чун қўйилар белги,
Одамларга эмас ҳар қалай.

Аёлларга айлаб хушомад
(Балки хаёл, балки бу аксдир?!)
Севгисидан тортди хижолат –
Фожиага айланди Шекспир.

Ў, Офелия, яна фожиа,
Ўхшамасин шоир қисмати.
Ҳёте қарар, оқсоч жория,
Ҳам шеъриятга қилган хизмати.

Нима дердим, Лорка, сенмидинг?!
Тақдир – хазон... ва Шавкат Раҳмон.
Хўл қилиб бўлдим-ку енгимни!..
Китоб. Шеърият. Зах тортган тахмон.

Қисматимиз, фикру зикримиз
Аке этаркан парча қоғозда.
Инсон яшармиди ризқисиз,
Ўйчан, синиқ, ночор алпозда.

Мен бу ерга келдим адашиб.
Тушунди-ку ҳатто тентаклар.
Биринчи бор сизни алдашим:
Ўша аёл келди етаклаб...

ҲАМДАРДИ ЙЎҚ ЁР

Орзулар узилди. Бечора банда!
 Рухингиз қийналар гүлгун баданда!
 Табассумингиз сохта, зўраки ханда –
 Ҳали кўп йиғлайсиз,
 ҳамдарди йўқ ёр.

Сизни аямаса қисмат, нетайин?!
 Сиз-ку адашгансиз билиб, билмайин.
 Мени ҳасрат ўртаг ҳижрона сайин,
 Ҳали кўп йиғлайсиз,
 ҳамдарди йўқ ёр.

Ҳамдарди йўқ ёрим, ҳамдами йўғим.
 Ўзин яралаган, малҳами йўғим...
 Мени-ку, ҳар ҳолда, овуғтай ўғлим,
 Ҳали кўп йиғлайсиз,
 ҳамдарди йўқ ёр.

АРАЗ

Муҳаббатга кун йўқдир
Сен билан мен бор жойда.
Зулмат бору тун йўқдир
Сен билан мен бор жойда.

Осмон бордир, юлдуз йўқ,
Туман бордир, кундуз йўқ,
Япроқ бору, илдиз йўқ
Сен билан мен бор жойда.

Хумор йўқдир, ғубор бор,
Замон йўқдир, завол бор,
Сену мендек увол бор
Сен билан мен бор жойда.

Бир юрак бор занглаган,
Қадри недир, англаган,
Сирдош борми тинглаган
Сен билан мен бор жойда.

Азалда бор шу қоида!
Қорилганмиз бир лойдан.
Аразлардан не фойда
Сен билан мен бор жойда?!

ҲОЛАТ

Соғинганим рост эди,
 Севишимга шубҳа йўқ.
 Кимдир деди: “Маст эди!”
 Кимдир деди: “Мастдан қўрқ!”

Тун эди, ойдин эди,
 Ҳайқирдим девонадай.
 Телба кўнглим хун эди –
 Боқдилар бегонадай.

Ким олди қўлтиғимдан,
 Ким овутди кўнглимни.
 Ҳайратландим йиғимдан:
 Тушимми ё ўнгимми!?

Аламзада ва алҳол,
 Маънос эдим аслида.
 Қулар эдим телбаҳол
 Кимларнингдир қасдида.

Ёш оқарди шашқатор,
 Кўзларимда маъно йўқ.
 Ким ачинди: “Бу – хато!”
 Кимдир деди: “Мастдан қўрқ!”

Кун ёришган чоғда ҳам
 Ўтиргандим ер мушглаб.
 Кимнинг сўзлари малҳам.
 Ким кулди бошим ушлаб.

Кимдир деди: “Мастдан қўрқ!”
 Кимдир деди: “Бас энди!” –
 Севишимга шубҳа йўқ,
 Соғинганим рост эди!

ҲИЖРОН

Ўзим қазган чоҳга йиқилдим.
Сен-чи, қараб менга паришон,
Осмонларга сочилиб кетдинг,
Бир қизариб йиқилди оқшом.

Кимдир аста чироқни ёқди.
Зулмат асли нисбийми ёки...
Ҳар қалай ой сарғайиб ёнди –
Юлдузларга боқдим тугоқиб.

Улар гўё томоша қилар
Менинг қандай ўксиб йиғлашим.
Асли, билдим, бир вужуд улар –
Сенинг ўшал паришон танинг.

Тонг отар чоғ милт-милт термулдинг,
Ҳойиб бўлдинг сўнгра ўкиниб.
Ўзим қазган чоҳга йиқилдим,
Ўзим учун қазгандим уни...

МЕНИНГ

Юлдузлар ёғду сочар,
Қўзимдан уйқу қочар,
Хулқар сирини очар:
Субҳи сабоҳим менинг.

Субҳи сабоҳ ғунчалар,
Кийибдилар нимчалар.
Болу шакқар ғунча лаб,
Биллур қадоҳим менинг.

Биллур қадаҳ айланиб,
Қўз ёш тўқди алданиб.
Нола қилди андалиб:
Шудринг – гувоҳим менинг.

Шудринг гувоҳ бўлди-да,
Ўтди кўзинг олдида.
Қолдинг кимнинг ёдида,
Умри адоғим менинг?!

МУҲАММАД ЮСУФ

Дала ҳовли, супа, дастурхон.
Сухбат ё баҳс. Мазмуни: таассуф.
Ғийбатлардан бегиб ногаҳон
Кетиб қолди Муҳаммад Юсуф.

Гаплашгиси бор эди чоғи,
Ёзиларди шунда чарчоғи.
Кетди. Яна ҳам аниқроғи,
Кетиб қолди Муҳаммад Юсуф.

Бир елкада рўзғор ташвиши,
Бир елкада шеърият иши.
Шу экан-да, фалак гардиши:
Кетиб қолди Муҳаммад Юсуф.

Битта дардқаш излаб, мўлтираб,
Қўнгли чўкиб кимдир ўлтирар.
Бир ширин сўз кимни ўлдирар?! –
Кетиб қолди Муҳаммад Юсуф.

Кетди. Қайтмас у энди ҳаргиз.
Ўжар эди. Йўл тутди қалтис.
Ариқ бўйи. Бўзлар бир ялпиз:
Кетиб қолди Муҳаммад Юсуф!

«СЕНГА ИШОНАМАН»

китобидан (2004 йил)

* * *

Гулшанлардан зерикканим оним менинг,
Жаннатларга учиб кетар жоним менинг,
Ер тафтини ҳис қилган ҳамоним менинг,
Фақат сизнинг кўзингизда ёш бўлмасин.

Қалдирғочлар чуғурлашсин айвонларда,
Қуралайлар қувнашсинлар сайҳонларда,
Мен энтиккан ҳислар қолсин райҳонларда,
Мени эслаб кўнглингиз кир, ғаш бўлмасин.

Алмисокдан қолган олам кўпни кўрган,
Не-не даҳо зотлар учун ўксиб бўлган,
Буюкларки, ҳар бириси дунё сўрган –
Менинг хоксор, ожизлигим фош бўлмасин.

Чунки менинг бор давлатим – фарзандларим –
Эркаларим, тантиқларим, дилбандларим,
Ширинини яширганим – оққандларим,
Ортимдан сўнг отилган бир тош бўлмасин.

Шарафлару шондан мағрур бўлиб, мастми,
Узбимдим бирор гулни баҳор фасли.
Андалибдан фарқим йўқдир менинг асли –
Тилак шуки, хаслар ҳасратдош бўлмасин.

Асли айтар сўзим кўпдир ҳали сизга,
Улгурдимми экан кириб кўнглингизга,
Фақат раҳмат айтиш мумкин ҳаммангизга,
Фақат сизнинг кўзингизда ёш бўлмасин...

ЮРТИМ МЕНИНГ

Мен кимман?! Очиғи, эрка бир фарзанд,
Онам бол тутадир, отам эса қанд.
Ўз уйимдан кўнгил узолмам гарчанд,
Бир ёнда Қўқону, бир ён Самарқанд.
Юртим менинг!
Ўзим бориб етмаганим – юртим менинг,
Мен ҳали кўзини очмаган дилбанд.

Титроқлар қўшилди энди титроққа,
Парилар нафаси етди димоққа.
Жайхун тўлқинлари тошди қирғоққа.
Хивадан хат келди сархуш юрмоққа –
Юртим менинг!
Хабарини кутмаганим – юртим менинг,
Чоралар топилди энди фироққа.

Дўст десам, Сурхонда, Қаршида ҳам бор,
Бири шертабиат, бири эса сор,
Бири маржон каби тизади ашғор,
Тиёншон тоғидай сокин, пурвиқор.
Юртим менинг!
Қасидасин битмаганим – юртим менинг,
Юракда садоқат, дилда ифтихор.

Қадим Афросиёб, нуроний, дониш –
Оврупога кетди Шарқдан уйғониш.
Эр Тўнга уйқуда, деб ким қувонмиш,
Етқаринг, у Тангрим измидан тонмиш.
Юртим менинг!
Достонларин тўнлаганим – юртим менинг.
Эртақ бўлгани йўқ ҳали Алпомиш.

Ҳали йўлим тушмай Бухороларга,
Кўзим тушди ўшал дилраболарга.
Кўнгил ёрай десам тонг саболарга –

Айтдилар: «Ошиқма Карбалоларга!»
 Юртим менинг!
 Кўчасидан ўтмаганим – юртим менинг,
 Чаманинг бунча кўп қош қароларга?!

Андижон дейинми, Фарғона дейми,
 Дўши деганлари шарқона, дейми.
 Ёр-ёр айтадилар халқона дейми.
 Майиздан, жийдадан талқони, дейми...
 Юртим менинг!
 Жоним фидо этмаганим – юртим менинг,
 Балогардонингман, қалқонинг, дейми?!

Кўзлар алдамайди, кўзлар қувнатар,
 Бу – борлиқнинг ўзи чизган сувратлар,
 Бу – ҳайрат тушовин узган сувратлар!
 ...Сафарларда ҳар тонг соғинч уйғотар.
 Юртим менинг!
 Кетсам, олис кетмаганим – юртим менинг,
 Қанча олис кетсам, шунча хавф-хатар.

...Мана, Сўғдиёна – хурлиқо жонон,
 Хурлигин эъозлаб асрабди омон.
 Бу қадим тепалар, қирлар бегумон
 Шавкатли ўтмишининг исботи ҳамон.
 Юртим менинг!
 Солномасин тузмаганим – юртим менинг.
 Фирот миниб келдим, мана, сен томон.

Қайда тўкилса гар киндигинг қони,
 Меҳри тортар экан шу жой инсонни.
 Эй, Тошкент шаҳрининг тоҳир ўғлони!
 Ватан деб англа ул оҳанрабони.
 Юртим менинг!
 Бешигингга беланганим – юртим менинг.
 Сенга кўра билдим бу кенг жаҳонни.

Сир бўлиб Оролни дараклаб кетдим,
Бирдан жимирашди, сесканди эгим.
Бу гапни ҳеч кимга айтмаган эдим:
«Бир куни ҳамма ҳам қолади етим...»
Юртим менинг!
Кимлигингни билмаганим – юртим менинг,
Аввало отамсан, тушуниб етдим.

Сўзим сўнгидадир ҳислар бухрони,
Мудом кўзласам-да олис Зухрони,
Қўлда баланд тутиб туғни, туғрони –
Туморда асрадим чимдим тупроқни...
Юртим менинг!
Имонимни англаганим – юртим менинг.
Мен сенинг Ўткиринг – ўзбек ўғлони!

СЕНСИЗЛИК

Ёлғизлик ёмондир, жудолик – оғир...
 Кун билан тун аро ажаб тенгсизлик.
 Кунлар сени излаб нигоҳим оғрир,
 Тунлар телба этар мени сенсизлик.

Ёлғизман деб бўлмас, ранжийди дўстлар.
 Айрилганман десам, ёр қилар араз.
 Теграмда термулиб минг-минглаб кўзлар,
 Танҳолигим ҳақда тўқир минг фараз.

Кимга тўқиш мумкин, айтгин, ҳасратни.
 Ким унинг залворин юргай ортмоқлаб?!
 Қара, ой дафъатан кетибди чатниб,
 Қара, ҳатто қуёш оғиб бормоқда...

Эй, ўшал самимий ишқнинг ёдини
 Менинг армонимда сақлаб қолгучи!
 Бормикин, сенсиз бу борлиқ ҳолини
 Менинг кўзим билан кўра олгучи?!

Ёлғизлик ёмондир, жудолик – кескин.
 Ажаб кескинлик бу, ажаб тенгсизлик.
 Шоирманми, йўқми, билмадим... лекин
 Шёрьимга айланиб борар Сенсизлик!

СЕНГА ИШОНАМАН

Турли миш-миш юрар сенинг ҳақингда,
Миш-мишки, бариси ҳақиқатга тенг.
Рашк дегани гарчи суннат ақида –
Сенга ишонаман нимагадир мен.

Тўғри, кўрганим бор, қай куни ўшал
Йигитга қўлингни ушлатмишсан сен.
Ишқ десам, ишқий ишғиёққа ўхшар...
Сенга ишонаман нимагадир мен.

Лабингни қонатиб юрибсан қай кун,
Қизариб қолгандай бўйнинг, ёноғинг.
Ҳаяжон ичида вужудинг – дуркун...
Сенга ишонаман нимагадир мен.

Мен сенинг мафтунинг, ошиғинг, дўстинг.
Сенинг ҳузурингда тутқун ва эмин.
Оргимдан кафтинг-ла кўзимни тўсдинг –
Сенга ишонаман нимагадир мен.

Ўзимни аяйман, сендан аяйман.
Куч, десанг, очмоққа қучоғимни кенг,
Тайёрман, муштоқман... Аниқ билмайман –
Сенга ишонаман нимагадир мен.

АЛБАТТА

Албатта, кўзимдан кўнглим басирроқ,
 Албатта, зулматта сукут асирроқ.
 Фарёд не? Изтироб асли маъсумроқ –
 Маъсума, бокира – қалбимда у қиз.

Албатта, сув мовий, осмон ҳам мовий.
 Албатта, мантиқда таянар ровий –
 Кўкдан тушиб келар ҳури самовий.
 Маъсума, бокира – қалбимда у қиз.

Албатта, парилар наслидан аёл.
 Албатта измимга бўйсунмас хаёл –
 Ийманиб, ер чизиб, бош эгиб хиёл,
 Маъсума, бокира – қалбимда у қиз.

Албатта, муҳаббат бўлар бетаъма.
 Албатта, фироқда куйиб нетаман,
 Қутиш керак бўлса агар, қутаман –
 Маъсума, бокира – қалбимда у қиз.

Албатта, оловсан, шўхсан сен ёмон.
 Албатта, шод этар кимнидир ёлғон.
 Лекин дил орзиқар гоҳ-гоҳ ва пинҳон...
 Маъсума, бокира – қалбимда у қиз.

МАЙЛ

Бир ёниб, минг куйиб ўтаман энди,
Чизганим ўқ теккан юракча, энди.
Сўймасдан кимларни ўпаман энди –
Маликага майлим бўлакча эди.

Кўзида кулгу-ю кўнглида қайғу,
«Айтингчи, менчалар қиз борми?» дерди.
Энди юрсам, турсам хаёлимда у –
Маликага майлим бўлакча эди.

Алдасам, ўзимни алдаганим бу –
Севгимга соғинчдай туморни берди.
Лўли қиз, шўх, шаддод, бир оз такаббур
Маликага майлим бўлакча эди.

Қўлимда кўтариб юрардим уни!
Қисмат бизга атаб сариқ гул терди.
Айрилиқ оёқдан чалди бир қуни,
Маликага майлим бўлакча эди.

Ҳозир сарлавҳани ўқиб хотиним
Савол назари-ла қошини керди.
Мен унга «шеър-да бу, аяси...» дедим.
Маликага майлим бўлакча эди.

ЮЗИМНИ ҰГИРСАМ

Юзимни ўгирсам муносиб ёр йўқ.,
 Юзимни ўгирсам, яшайман ёлғиз.
 Бу иссиқ ўлкада – тафти оташ, чўғ –
 Сени қандай қилиб асрайман, қорқиз?!

Қарагин, юрагим ёнмоқда менинг.
 Ёнса бас, тириклик белгиси шунда.
 Филт-филт ёшларингни тўкиб, термулдинг:
 Муҳаббат ўлкаси – қуёшли ўлка.

Юзимни ўгирсам, уёғи ҳасрат.
 Юзимни ўгирсам, бунда нетаман.
 Севгилим! Мен сени севгидан асраб
 Совуқ гўшаларга олиб кетаман.

Йиғлама, сен менга осуда бахт бер –
 Бошқалардир асли ўкингувчилар.
 Кейин қандай яшар бахтлиман мен, деб
 Севгидан юзини ўгиргувчилар...

Юзимни ўгирсам бўларди асли,
 Юзимни ўгирсам, кетар эдинг сен.
 Майсалар, гунчалар, чечаклар фасли,
 Оташ қучоғимда эриб кетдинг сен.

Қолдим лаҳзалик бахт ёди-ла ёлғиз.
 Ҳар тонг шабнам тўкиб мен – хоксор майса.
 Нега мени ҳануз қийнайсан, қорқиз?
 Нега ҳамон ёддан кўтарилмайсан?

СОҒИНМАСАНГИЗ

Қирғинлар бўлмоқда оламда тенгсиз.
Ким қурбон, ким эса таслимдир жангсиз.
Аён-ошкор этинг, мактуб ёзсангиз –
Наҳот мени ҳечам соғинмасангиз?!

Минг бир тус, ранг олиб бормоқда севги.
Хиёнат оқланир жилвасиз, рангсиз.
Вафодан сўз очмоқ телбалик, балки...
Наҳот мени ҳечам соғинмасангиз?!

Ўзгариб бормоқда, ахир, қарашлар.
Энди шунчаки бир гул эрур наргис.
Сизга атлас кўйлак кўпроқ ярашар...
Наҳот мени ҳечам соғинмасангиз?!

Ҳайратин йўқотиб бормоқда олам.
Лаҳза сайин хабар бор ҳайратангиз.
Истасам, онасиз туғилар болам...
Наҳот мени ҳечам соғинмасангиз?!

Истанг, ўзга билан кун кечиб кўринг.
Ахир нима бўлар, ростин айтсангиз?
Лоақал бир лаҳза самимий бўлинг! –
Наҳот мени ҳечам соғинмасангиз?!

БИНАФША

Куз эди. Ҳовлимда гуллади маҳзун,
Ўзига хос ранги, чечаги парқу...
Мотамсаро нигоҳ, мотамсаро кун –
Бинафшами ўша?! Бинафшами шу?!

Челаклаб қуярди ёмғир кунбўйи,
Тарновнинг тагида бўғизгача сув,
Гуллади кўлмакда чўмилган кўйи –
Бинафшами ўша, бинафшами шу?!

Ҳайратангиз ҳолат, манзара кузги –
Бинафша шаклида гуллади туйғу.
Ҳали омон экан ҳайратим, сезгим –
Бинафшами ўша, бинафшами шу?!

Бир майса қудрати, тириклик шавқи...
Ёшлар тўкилдилар кўзимдан дув-дув.
Бу кимнинг қарғиши, лаънати тавқи?!
Бинафшами ўша, бинафшами шу?!

Азизам! Бир боққин, кел, ортингга қайт!
Чоғларни эслайлик беғубор, маъсум.
Мен эмас, бу сўзни сенинг ўзинг айт:
– Бинафшами ўша, бинафшами шу?!

* * *

Олидаги аҳдли қиз,
Шижоатли, шаҳдли қиз.
Тенги йўғу, тахтли қиз –
Биз барчадан бахтлимиз.

Гуноийи йўқ, тозасиз.
Яшайсиз овозасиз.
Шоирман-да, биламан –
Сиз ҳам шеърлар ёзасиз.

Саралайсиз гулларни,
Супурасиз йўлларни.
Менга таъна қилмасдан
Эркалайсиз улларни.

Бирининг адашим,
Кўзи кулар ярашиб.
Йўлим топа олмасдан
Юрибман-да адашиб.

Аммо сиздан кўнглим тўқ –
Юрагимга теккан ўқ.
Сизни эслаб юришга,
Шоирман-да, вақтим йўқ.

* * *

Она шаҳрим – Тошкент, онамнинг шаҳри...
Қиндик қоним шунда тўкилган менинг.
Бироз бегонароқ, олис ва мағрур
Кўрки қароғимда кўринган менинг.

Аслида унчалар бегонамасман,
Илк севгим ғунчаси бунда очилган.
Эҳтиросли ҳислар, орзу-ҳаваслар
Солор бўйларига хасдек сочилган.

Биламан, ранжийди отамнинг кўнгли
Қишлоққа меҳримни кўрмасдан менинг.
Юртим! Сен умримнинг аввали, сўнги!
Юртим, хаёлимда ҳамиша меҳринг!...

Ва шу юрт юраги бўлган бу шаҳар
Барчани ром этган, маҳлиё қилган.
Бунда ҳаёт қайнар, эҳтирос қайнар,
Туйғу тўсиқлари бунда йиқилган.

Балки ёшлик сабаб, эҳтиёж сабаб,
Шаҳарда ҳам дили минг бир пораман.
Ота! Бор давлатим шеърү ғуссалар –
Қишлоққа нима деб қайтиб бораман?!

АЖАБ

Қайрилиб ҳам қарамадинг, қайғуриб ҳам,
Эътиборга арзимасдан кетдим, ажаб.
Дилда дардим аримади ҳайқириб ҳам –
Сурункали шундай дардга етдим, ажаб.

Мудом ичиб маст бўлдим-у, майга ботдим,
Сен нигорнинг нигоҳида лойга ботдим.
Бир шамс эдим, билмай қолдим, қайга ботдим –
Бу фожиа кимга баён этдим, ажаб.

Ҳасратгўйроқ экан билсам ҳабиблар ҳам,
Мендан кўра дардманд экан табиблар ҳам,
Дилшикаста экан пари кабилар ҳам,
Кимдан мадад, кимдан малҳам кутдим, ажаб.

Пойингдан жой топилмади тиз чўккали,
Қулдай жоним фидо этиб жон тўккали,
Ҳеч бўлмаса этагингни бир ўпгали,
Аччиқ-аччиқ ситамларни ютдим, ажаб.

Энди гулни гулоб учун асрагайман,
Сархуш дилни шароб учун асрагайман,
Мискин руҳим хароб учун асрагайман,
Наҳот бундай ёшдан энди ўтдим, ажаб?!

ҚУЗДА

Қузда дард кўпаяр, оғриқ кўпаяр,
Инграгин, азизам, хўрсингин, энтик.
Дарахтлар либоссиз ғариб, мунғаяр –
Юракнинг бир чети ҳамиша кемтик.

Қузда бахт ғанимат, мен ҳам ғанимат,
Бу кўнгил дардлари баҳордан қолган.
Завол ҳам аслида қутлуғ бир неъмат –
Қамол-ки шууринг ларзага солган.

Қузда англагандай бўласан гўё
Табиатнинг қисми эканлигингни.
Балки қовжираган у майса – гиёҳ
Намоён этгандир сенга аксингни.

Қузда чок-чокидан сўкилаётган
Анорни асрашга етмайди қурбим.
Боқсанг, япроқ эмас тўкилаётган,
У сенинг умрингдир, у – менинг умрим.

Қузда олам қари, табиий, кўҳна...
Баҳор соғинчлари аке этиб кўзда,
Хазон остидаги майсадай кўкляб,
Энг саркаш туйғулар туғилар қузда.

МЕНСИЗ ҲАМ

Менсиз ҳам ўтади қишлоқда ҳаёт,
Кун ботар, тонглар ҳам отаверади.
Йил сайин бегона, балки етти ёт
Туйғулар қалбимда қотаверади.

Менсиз ҳам кимлардир ариқ ёқалаб
Туялар чорбоққа сув тутаверади.
Кимсасиз, хароба ҳовлига қараб
Дардин ичига жим ютаверади.

Менсиз ҳам дўстларим ўзича бахтли,
Ташвиши кун сайин ортаверади.
Гоҳи мизғишга ҳам етмайди вақти –
Аравасин аста тортаверади.

Менсиз ҳам ҳайитдек у қизнинг кўнгли,
Севгисин кимгадир сотаверади.
Кўйлаги йиртилиб кетсада ўнгиб,
Қисматига кўниб ўтаверади.

Менсиз ҳам онамнинг сочлари оппоқ,
Соғиниб-соғиниб кутаверади.
Бемехр боламан! Ҳатто шу тупроқ
Кафтимдан тўкилиб кетаверади.

ЛАЙЛАТУЛҚАДР

Ҳаёт бу! Ташвишли, икир-чикирли...
 Гоҳи идишидан тошгандай сабр.
 Бир оз толиққаным рост ҳам шекилли...
 Хастаман, беморман, Лайлатулқадр.

Ҳамиша ҳисоблаб, чамалаб яшаб,
 Йўқотганим қани? Топганим надир?!
 Умр – уч фаслдан ортмаган гулшан.
 Бундан хабардорман, Лайлатулқадр.

Тирикчилик юки, тириклик юки...
 Шоядки, тош бўлиб эзмаса қабр.
 Пиёлада қолган шаробнинг юқи,
 Саркаш сарбадорман, Лайлатулқадр.

Гоҳи саховатли, гоҳи хастаҳол,
 Гоҳ қўли қалтираб, гоҳида дадил –
 Қадрни майдалаб сотмоқда баққол...
 Мискин харидорман, Лайлатулқадр.

Қадр кечасида сен ҳам бедор бўл,
 Маҳбубам, энг эзгу ҳислардан гашир.
 Тонггача топайин юрагинга йўл –
 Тонггача бедорман. Лайлатулқадр!

* * *

Севмаслигим мумкинми сени?!
Мумкинмиди яна унутмоқ?!
Йигирма йил кезиб ҳам элни,
Топмоқ аёл – сендан сулувроқ.

Ҳамон ўша – гўзал ва барно.
Райҳон нозик қўлчаларингда.
Юрибсан сайр қилиб бепарво,
Себзорнинг боғ кўчаларида.

Довдиратди, тўқнашиб кўзлар,
Энди менга бегоналигинг.
Ажабланиб боқдилар қизлар –
Ёнингдаги дугоналаринг.

Бир оғиз ҳол сўрагулик ҳол,
Яна бир оз имо-ишора.
Бахтимисан, хайр, яхши қол!..
Мен – бахтидан жудо бечора...

Ажаб, сенга ўхшар у қизлар,
Фарзандларинг улар, ҳойнаҳой?!
Наҳот сени юрганман излаб,
Йигирма йил вақтни бериб бой.

Сездим ногоҳ – кетибди ўтиб,
Умр имкон каби дафъатан.
Юрганингни билгач сайр этиб,
Бўйга етган қизларинг билан.

* * *

Ў мармар кечадир бу оқшом, бу тун,
 Кўзларинг юлдуздай порлайди сокин.
 Сочикқа ўраниб ҳовлига чиқдинг.
 Сездим, нозиккинам, бирам очиқдинг.

Ошиқдинг, тун етгай қиёмига, деб,
 Бир кунлик келинчак ёйган каби сеп.
 Андак ҳузур билан, андак завқ билан,
 Кўзимга термудинг юзимни силаб...

Бир илиқ нафасни, бир ширин сўзни
 Ҳис қилиб, эшитиб юммоқлик кўзни,
 Қандайин саодат, қандай бахт эрур,
 Бу мармар кечада шунчалар сурур.

Истасанг, мен сенга энг тансиқ таом,
 Энг ширин лаззатни келтиргум шу он.
 Қолсанг бас, ҳадикни бир четга қўйиб,
 Ухлаймиз беташвиш боладай тўйиб.

Совқотсанг, устинга кўрпани ёпиб,
 Қўяман уйқумда юзиндан ўпиб.
 Ў, мармар кечадир бу тун...
 Сабаби –
 Ёнимда қолмайсан келинчак каби...

ГОҶО

ГоҶо шабнам бўлиб гулнинг баргидан
Пойингга юмалаб тушгим келади.
ГоҶо тургим келар ёмғир тагида,
Сўнг яна оққушдай учгим келади.

ГоҶо аямайсан севган кишингни,
Ўша ўғирлаган ахир ҳушингни.
Бузгим келмагандай ширин тушингни
Беозор-беозор қучгим келади.

ГоҶо ҳаддим йўқдай туюлар менга,
ГоҶо ҳаққим йўқдай туюлар менга,
ГоҶо қадрим йўқдай туюлар менга,
Бу сирли жумбоқни ечгим келади.

ГоҶо кўргим келар сени йироқдан,
Дилим сархуш тортар шунда титроқдан,
Эҳтирос ўтини ёққан фироқдан,
Гоҳида севгидан кечгим келади.

ГоҶо кечгим келар ҳисдан, севгидан.
Мен – таҳқир этилган мағлуб, енгилган.
Ҳеч ким айрилмасин, дейман, тенгидан...
Кимнингдир ёдидан ўчгим келади.

СОҒИНЧ

Қор ёғди. Пағалаб ёғди хаёллар,
Сокин далаларни ёлғиз кезмадим.
Кўнглимни олганда жонон аёллар,
Сени унутдим-у сени эсладим.

Биридан мушк-анбар, биридан атир...
Ўзимда заррача майл сезмадим.
Ҳислар такрорланди сатрма-сатр
Сени унутдим-у сени эсладим.

Юракда зўр оғриқ, зўр илинж билан
Саргузашт изладим, овунч изладим.
Шаън мени қаршилаб ёзганда гилам,
Сени унутдим-у сени эсладим.

Ўхшата олмадим, топа олмадим,
Сабот билан яшаш – бор-йўқ хислатим.
Атиргулим менинг, ай, атиргулим!
Сени унутдим-у сени эсладим.

Баҳорий бўйларинг, баҳор нафасинг...
Сенга ошиқ бўлиб юрган кезларим.
Лабинг чўччайтириб қилган аразинг!..
Сени унутдим-у сени эсладим.

ФАРФОНАГА ҚАЙТИШ

Ҳеч нарсага хуш йўқ, ҳеч кимга кўнглим.
Тоғларга талпинар руҳим – девона.
Юрак орзиқтирар – келмайди кўнгим –
Бегона муҳаббат... Нетайин, она?!

Ҳеч нарсага хуш йўқ, ҳеч кимга кўнглим.
Ҳеч ким парво қилмас нолаларинга.
Тилла тиш қўйдириб берайми, синглим,
Кўйлақ оберайми болаларинга?!

Ҳеч нарсага хуш йўқ, ҳеч кимга кўнглим...
Бу ҳаёт севмоққа наҳотки, арзир?
Опа, тўғрисин айт, тушимми, ўнгим –
Наҳотки кимдандир розисан ҳозир?!

Ҳеч нарсага хуш йўқ, ҳеч кимга кўнглим...
Тоғлар ўз хусни-ла рўй очди туйқус.
Ота, кўзёшларинг яширма, кўрдим –
Ифтихор туйғуси – энг баланд туйғу.

Ҳеч нарсага хуш йўқ, ҳеч кимга кўнглим.
Гўё қолмагандай ҳеч бир кам-кўстим.
Дарвоқеъ, қишлоқда бир йил бўлмадим –
Йўқлаб келмадими бирорта дўстим?

АЙРИЛИҚ

Истамасанг келармиди айрилиқ,
 Бизни ғамға белармиди айрилиқ.
 Қадрлисан, ардоқлисан нечоғли,
 Билмадинг сен, билармиди айрилиқ.

Токай армон ҳамроҳ бўлиб йўлимда,
 Токай ҳижрон узук бўлиб қўлимда.
 Биздан бошқа барча тугал бахтиёр
 Яшаётир, ана, ўнгу сўлимда.

Келгил, боғда булбул бўлиб соғиндим,
 Шабнам тўккан сумбул бўлиб соғиндим.
 Баҳори-ю боғистони нимаси –
 Бир шикаста кўнгил бўлиб соғиндим.

Арғимчоқлар солиб ўтар турналар,
 Хаёлимни олиб ўтар турналар...
 Сен уларни кўрдингми, ё кўрмадинг,
 Осмонлардан нолиб ўтар турналар.

Юрак ёнди, юраги йўқ севгилим,
 Қўздан ўзга тилаги йўқ севгилим.
 Уйга кирсам жилмаяди сувратинг –
 Хатлар ёзма, кераги йўқ, севгилим!..

АЛЕКСАНДРА

Александра, Сандражонгинам,
Мовий кўзлар, ўзгача нозлар.
Отиб бўлди шимол тонги ҳам,
Чағалайлар, бай-бай, шоввозлар...

Александра, Шура, Сашажон!
Қиррабурун, сепкилоз дилбар.
Эркагинам, мунис, қақажон,
Уйи тўла ранго-ранг гуллар.

Александра, кел, чўқиштириб,
Сим-сим қадаҳ, гулоб ичайлик.
Ғуссаларни қўй йиғиштириб –
Қор ўйнайлик, чана учайлик.

Александра, малласоч жонон,
Аёзданми жимирлар этим.
Менинг кўнглим олисда ҳамон –
Олис ёқда муҳаббат етим.

Александра, ғамзали кўзлар...
Сабо билан отар ўксик тонг.
Уйга кирсам кўнглимни бузар
Сафарга шай эски жомадон.

ЎСМИРЛИК

Кечки салқин, оқшом эпкини.
Энтиктирар райҳон ифори.
Ой нурида майда сепкилинг
Қитиқлайди дилни тўпори.

Хилватларга чорлайман сени,
Қўлларингдан туғиб ундайман.
Бедагуллар бераман териб,
Бегоналар каби кулмайман.

Бегонадай кулмайман сира,
Мўлтирайман кўзларингга жим.
Бир-бир ёнар шамлар пирпираб –
Сени излаб келар аллаким.

У бир имо билан ортидан
Эргаштириб кетганди сени.
Бироқ чиқмас ҳамон хотирдан
Бедагуллар берганим териб.

Энди эса бегонасираб
Боқарканман айбсиниб ҳар дам,
Ишон, сенга йўқ зарра гинам,
Аламим бор аллакимларда...

ТЕНГИМ

Гулнозанинг менда кўнгли бор эди,
Кўнгли борки, доим гинадор эди,
Бироқ унга кўллар харидор эди –
Гулнозанинг тенги эмас эдим мен.

Совчи келиб кетар эди уйига,
Онаси ҳам ҳозирланиб тўйига,
Қуда танлар эди мослаб ўйига,
Гулнозанинг тенги эмас эдим мен.

Гулнозага гул бермаган куним йўқ,
Отамга арз қилай десам, тилим йўқ,
Тўй қилай деб унда кун-тун тиним йўқ,
Гулнозанинг тенги эмас эдим мен.

Чирқиратиб узатдилар, нимаймуш –
Қуёв бола тагли – тахтлигинаймуш,
Нима бўлти, кейин суйиб қолаймуш...
Гулнозанинг тенги эмас эдим мен.

Қисматига кўниб кетди Гулноза,
Яшайпти ҳамон қилиб мураса.
Мана сизга хотима-ю, хулоса –
Гулнозанинг тенги эмас эдим мен.

* * *

Менда ҳам кўнгил бор, менда ҳам дид бор,
Менинг ҳам ҳушимни олар атрингиз.
Бир шоир юрагин ҳис қилдим илк бор,
Гарчи шеър эмасдир битган сатрингиз.

Бу Шоир дегани азалдан шундай –
Ўз кўнгил мулкининг султони, қули.
Фақат шоиргина ўзидан қулгай,
Ўзгалар наздида қуйлаб қулули...

Хўш, яна нима деб овутаё сизни,
Қандайин тасалли, қандайин таскин?!
Сиздайин даъвоси дунёча қизни
Севиб бораётир мендайин мискин.

Ёзаверинг дейман, ёмонмас дейман,
Нуқта, вергули йўқ баёнингизни.
Мен сизни барибир англагандайман –
Муҳаббат банд қилган хаёлингизни.

Кутманг маслаҳатнинг маънилисини,
Хуллас, мен – мискинни кечиринг бир бор.
Мен ахир кўряпман ашк парисини –
Менда ҳам кўнгил бор, менда ҳам дид бор...

ЮПАТИШ

Айланайин, сақич борми, Азиза,
Ўқлоғ борми, чакич борми, Азиза?!
Қиз бола-ку, қўшнисидан ортса гар...
Кулса кўзёш тўкиш борми, Азиза.

Ёноқларинг дув қизариб кетибди,
Отган гапим нақ жойига етибди,
Онанг мендай кув ҳавас этибди,
Кулса кўзёш тўкиш борми, Азиза.

Қиз боланинг бахти очилсин экан,
Сочалалар бошга сочилсин экан,
Ўкул буви қатиқ ичирсин экан...
Кулса кўзёш тўкиш борми, Азиза?!

Қуласану, қулгучинг йўқ, ай-яй-яй,
Қўрдинг, десам ё тушинг йўқ, ай-яй-яй,
Отмаганинг – бир пичинг йўқ, ай-яй-яй,
Кулса кўзёш тўкиш борми, Азиза?!

Қараб тургин, таъзирингни бермасам,
«Жон, акажон!» дегунингча келмасам,
Кошки яхши кўришингни билмасам! –
Кулса кўзёш тўкиш борми, Азиза?!

ПАРВО

Парвойингга келмайди-я, парвойингга,
 Илинтириб менгинани қармоғингга,
 Соқчи қилиб қўйибсан-ку чорбоғингга.
 Ният қилиб кўчамизда қолмоғингга,
 Тилла узук сотиб олсам бармоғингга,
 Парвойингга келмайди-я, парвойингга.

Парвойингга келмайди-я, парвойингга,
 Қулф ўтказиб дарвозангнинг ҳалқасидан,
 Хониш қилсам деворингнинг орқасидан.
 Олсам сенга гап отганнинг ёқасидан,
 Сезмайсанми, қайга борсанг қолмасимдан?!
 Парвойингга келмайди-я, парвойингга.

Парвойингга келмайди-я, парвойингга,
 Ҳамма ҳайрон мўмин-қобил, жимлигимдан –
 Асар ҳам йўқ илгариги шумлигимдан.
 Билолмайин сен-чун асли кимлигимдан –
 Киприқларим ёш яширса кипригимдан,
 Парвойингга келмайди-я, парвойингга.

Парвойингга келмайди-я, парвойингга,
 Қулгусидан гул очилган паридайсан.
 Қўзёшидан дур сочилган паридайсан.
 Ўйлаб кўрсам мендан анча наридайсан –
 Олисдаги шахзоданинг ёридайсан...
 Парвойингга келмайди-я, парвойингга.

Парвойингга келмайди-я, парвойингга,
 Қадр-қиммат ўша эски пайтда бўлган –
 Мурувват-у меҳр қайта-қайта бўлган.
 Бунақанги тошбағирлик қайда бўлган?!
 Дўстим эдинг, бирга ўйнаб катта бўлган.
 Парвойингга келмайди-я, парвойингга.

МУШАКГУЛ

Муҳими, мен сизни биламан,
Потирлаб очилган мушакгул.
Мен ҳали қайтиб ҳам келаман –
Ишқ учун ташаккур... ташаккур.

Кўрмовдим сиздайин бир гулни,
Гулшанда туғилган мен ғариб.
Кўрмайин, дейманда, у кунни –
Борарсиз кун сайин сарғариб.

Қанча гул заволин кўрдим мен.
Гулбарглар тўкилди, япроқлар...
Кимдандир ҳолини сўрдим мен,
Кимгадир ҳалиям муштоқман.

Бариси эсимда... барчаси
Гул эди, севгига муносиб.
Ой эди, кун эди қанчаси! –
Мен фақат мулозим... мулозим.

Сиз эса айблайсиз ўзингиз:
«Хунукман, дейсиз-да – фусунсиз.
Баргларим, ҳар томон тўзингиз,
Севгига йўл бўлсин ҳуснсиз!...»

Муҳими, мен сизни биламан,
Тоқати тоқ бўлган мушакгул.
Мен ҳали соғиниб келаман –
Ишқ учун ташаккур... Ташаккур!

«МАРМАР КЕЧА»

китобидан (2004 йил)

* * *

Соғинч исин таратар ялпиз,
Боғда гуллар бўйлайвераман.
Унутганга мени ўхшайсиз –
Сизни ҳамон ўйлайвераман.

Дўстларим бор, ёрим ҳам бордай,
Шодон-шодон сўйлайвераман.
Қузга боқсам, гўё баҳордай –
Сизни ҳамон ўйлайвераман.

Гўё кутиб тургудай тақдир,
Дилни ишққа шайлайвераман.
Балки шунинг ўзи ҳам бахтдир?! –
Сизни ҳамон ўйлайвераман.

Чилвир-чилвир тугундир фироқ,
Унга ўзим бойлайвераман.
Қисмат қаддим эгади, бироқ
Сизни ҳамон ўйлайвераман.

Ишқдан бебахт бўлмаган ҳеч ким!
Сизга хатлар йўлайвераман.
Кабутардай келади учгим –
Сизни ҳамон ўйлайвераман.

Фам билмаган куйчи боламан,
Булбул мисол куйлайвераман.
Баъзан маънос тортиб қоламан –
Сизни нега ўйлайвераман?!

Соғинч исин таратар ялпиз...

ВАТАН БУ

Гулга посбон хор-тикан,
Ўзи ошиқ гул эккан.
Шод этиб, кўз қувнатган
Ватан бу – бўстон экан.

Ишқни тошиб паридан –
Энг ёруғ Хулқаридан.
Қарасанг сал наридан
Ватан бу – осмон экан.

Тингласанг тоғ-тошидан,
Сойлари – кўзёшидан,
Нелар кечган бошидан,
Ватан бу – дoston экан.

Бир кун чиқиб дунёга,
Ўз тилинг ва имлода,
Қўнги этсанг ифода,
Ватан бу – айвон экан.

Қанча таъриф ва жило!
Кафтинг устида дуо.
Мусулмонга аввало,
Ватан бу – иймон экан.

БАТАН ФИРОҒИ

Ўчмай туриб шаминг, чироғинг,
Дилга кирар экан титроғи.
Тутар экан оламни оҳинг:
Оғир экан Ватан фироғи.

Қўмсаганда ота уйингни,
Маҳаллангни, элу кўйингни,
Ўзга юртга берсанг тўйингни,
Оғир экан Ватан фироғи.

Ёр ҳажрида куйганинг чоғи,
Кўринмайди ҳилолнинг доғи,
Ҳамон сўлим муҳаббат боғи –
Оғир экан Ватан фироғи.

Хотирлабсан отангни қай кун,
Етим кўнгил бўлибди дилхун.
Фурбат ва ғам бошқа-бошқа-ку?!
Оғир экан Ватан фироғи.

Бобурлардан сўз очайинми?
Машраб кўнглин билиш қийинми?
Фурқат байтин дарди майинми?
Оғир экан Ватан фироғи.

Эй, олисда кўз тиккан онам!
Нима қилдим ўғил бўлиб ҳам.
Милтиллайди юракда бир ғам –
Оғир экан Ватан фироғи.

ОНА СУВРАТИ

Уйинг бўлса кўнги кўйгани,
Қайга борсанг қайтиб келгани,
Дилда виқор, фахр туйгани,
Шу эмасми Ватан дегани?!

Тўй кўрай деб келган ўзбегим,
Марҳамат қил даврага, қани!
Доим очиқ сенга эшигим –
Шу эмасми Ватан дегани?!

Иймони суст, заиф одамнинг
Нима фойда илм билганин.
Мен дўшисин кийдим отамнинг –
Шу эмасми Ватан дегани?!

Бошинг тошдан бўлсин, укажон,
Ҳимоямда турибсан мани.
Фидо этсанг арзигули жон –
Шу эмасми Ватан дегани?!

Ватан, жонинг саломат бўлсин,
Ватан, сувратисан онамни.
Ғариб деган бир келиб кўрсин,
Шу эмасми Ватан дегани?!

ЖУЖУҒИМ

Қизалогим Мадинага

Замона тундлашиб бормоқда баттар,
Бугун йўқ, кеча сув ичган қудуғим.
Бугун бошимизда не бало, хатар,
Сендан хавотирман, жажжи жужуғим.

Офатлар сурони, тузлар тұзони,
Техник тараққиёт солган йўриғи...
Жозибаси қочган ҳатто фазонинг,
Сендан хавотирман, жажжи жужуғим.

Замин ўз ўқида қоматин ростлар,
Кўнгилга ўтади лабдан учуғим.
Кўчада муродсиз изғийди мастлар,
Сендан хавотирман, жажжи жужуғим.

Энг олий туйғулар орқада қолган,
Майдаллашиб кетган дунё, очиғи.
Барча бор-будини бозорга солган,
Сендан хавотирман, жажжи жужуғим.

Боқасан, кўзларинг кулиб беғубор,
Сен менинг зафарим, менинг ютуғим.
Гарчи келажакка ҳали умид бор,
Сендан хавотирман, жажжи жужуғим...

СУВРАТ

Мактуб битар тунда соғинч,
Тонгда уни йўллагай:
«Сувратингиз менга овунч,
Тангри сизни қўллагай.

Нима дердим, ҳижронларни
енгиб ўтмоқ шарафдир.
Бу томонда ҳажр дарди,
у ёқ висол тарафдир.

Мен қайтаман, ўсмаювар
киприкда ёш қотгунча,
Фарғонада бир мунаввар,
бир ажиб тонг отгунча.

Аммо бизнинг ўртамизда
довонлар бор, тоғлар бор.
Араз қилган кўнглимизда
армонлар бор, доғлар бор.

Бизга холис бўлолмади
баҳорлар ҳам, кузлар ҳам.
Ёнимизга йўлолмади
панд-ўғитли сўзлар ҳам.

Бироқ ҳамон аминманки,
ҳали омон муҳаббат.
Учраштириб қўяр балки,
ҳали замон муҳаббат.

Гарчи менинг бу хатимни
тентакликка йўясиз,

У чоғ сиз ҳам сувратимни
олиб асраб қўясиз...»

Соғинч мактуб битар тунда,
тонгда уни йўллагай.
Мени бедор этиб шундан
ўртайверар, қўймагай.

Биламизки, айрилиққа
чорамиз йўқ, илож йўқ.
Ишқдан келган шоирликка
на солиқ, на хирож йўқ.

Қалам ҳақи нима бўпти,
дилда шунча дард-алам.
Эл ичинда ажабкўнги
девоналик – мартабам.

Хуллас, соғинч мактуб битар –
зимистон тун, сукунат.
Қаршимда мен билан қувнаб
сўзлашади бир суврат.

ДАДАМНИНГ ҲАСРАТИ

Ҳолин сўранг шами ўчган парвонадан,
Зиё истаб сарсон бўлган ҳайронанан.
Мен отамни ерга бериб келдим, дўстлар,
Бир кафт тупроқ олиб келдим Фарғонадан.

Кўзларимга тўтиёлар қилдим уни,
Юрагимнинг пештоқига илдим уни,
Табаррук ва муқаддас деб билдим уни –
Бир кафт тупроқ олиб келдим Фарғонадан.

Йиллар ўтиб ота юртим ўзгарибди,
Ғамдан куйган қанотларим тузалибди.
Кетсам, кимлар мени йўлга кузатибди?! –
Бир кафт тупроқ олиб келдим Фарғонадан.

Хотирангиз ёдлар этай, отажоним,
Рухингизни шодлар этай, отажоним,
Соғинганда байтлар битай, отажоним! –
Бир кафт тупроқ олиб келдим Фарғонадан.

Ҳамроҳи бор йўловчи ҳеч толганмикан,
Лекин шамс ҳам шамдек бўла олганмикан,
Лоақал бир сувратингиз қолганмикан –
Бир кафт тупроқ олиб кетдим Фарғонадан...

ФОТИМА

Мархума синглим Фотима хотирасига

Ой тўлганда, тўлган ойнинг ёди на?!
 Эгизларга Оллоҳ қўйган оти на?!
 Йилинг етмай, йўлинг топди хотима –
 Тўққиз ойга тўлиб кетган Фотима,
 Хур қизгина бўлиб кетган Фотима.

Дардни бериб, олмоқ иши Худонинг,
 Аммо сенинг нима экан гуноҳинг,
 Кўзёшдан ҳам тоза, тиниқ жаҳонинг –
 Жовдир-жовдир боқиб кетган Фотима,
 Жавоҳирлар тақиб кетган Фотима.

Дала йўлдан ёлғиз ўзи қўтариб,
 Дадам олиб кетди ўксиб, ўртаниб.
 Қабристонга борай десам кўргани –
 Товоним тиг тилиб кетган Фотима,
 Маъсумгина кулиб кетган Фотима.

Ўнта бола туғиб, ўн бор тирилган,
 Онаизор бор жонидан айрилган.
 Меҳр – она юрагидан яралган,
 Шу юракни олиб кетган Фотима.
 Ортинда ким қолиб кетган Фотима?!

Тангри олиб, Тангри берар туҳфани –
 Икки қизи бордир ҳозир Зухрани.
 Бир қизларки, барча суяр суқланиб!
 Тирик бўлсанг... Хаёл кетган Фотима,
 Кўкка мендан савол кетган Фотима...

«ОЛТИН ВОДИЙ»

Ўша тунни бўлмас унутиб,
Бу орзиқиб ўйланишимда.
Кўзларингни олгандим тутиб,
«Олтин водий» йўналишида.

Фарғонадан чиққандим йўлга,
Тақдиримнинг режасин чизиб.
Сен барини чиқаздинг йўққа,
Исфаранинг исмсиз қизи...

Деразаси синиқ купеда
Тонгга қадар чидашимиз шарт.
Далвнинг аёз изғиринида
Бизни қамраб олди бошқа дард.

Сену мен ва уканг боёқиш,
Саккиз ёшлар эди чамаси.
Тошкент томон йўл олганди қиш,
Балки бизга келиб ҳаваси.

Болапақир гўдак-да ҳали,
Ухлаб қолди охир қунишиб.
Юшқа эди вагон адёли... –
Ва ножоиз... лоқайд туришим.

Кўзатувчи биттадан берган
Адёлимни ёпдим устига.
Мен – олифта – титрарди елкам,
Ёлчимаган битта пўстинга.

Аммо йигит ғурури билан
Ҳамон сенга такаллуф айлаб.
Рўпарангда ўлтирардим ман,
Кўзим билан кўзингни бойлаб.

Шунда туриб ўрнингдан аста,
Ёнгинамга чўкдинг сен – қуёш.
Оёқларинг йиғиб ораста,
Нохос қўйдинг кўкрагимга бош.

Адөлингнинг бошқа четини
Ўша титроқ елкамга ташлаб,
Қучоғимга ботдинг, севгим,
Ҳарорату севгига ташна.

Отмаса ҳам майли эди тонг,
Етмасак ҳам майли, манзилга.
Аммо поезд... Гўё ногаҳон
Кириб келди Тошкент – азимга.

Шоҳбекатда мени қутгишиб
Туришарди курсдошлар, дўстлар.
Хайрлашдим юрак увишиб
Сиз билан, эй, меҳрибон кўзлар.

Уканг билан кетдинг, иккинги,
Чирчиқдами, Ғазалкентгами?!
Қучганимча қолдим мен маъюс,
Аёз уриб кетган елкамни.

Унутмадим, ҳануз излайман,
Гарчи наф йўқ ўйланишимдан.
Ҳамон, ҳатто ёзда, музлайман –
«Олтин водий» йўналишида...

КОШКИ

Бир кун тоғлар қад кўтарар, бил, гарддан,
Гоҳи номард афзал турар жўмарддан.
Юрагимда дўст қолдирган оғриқ бор,
Кошки қочиб кетолсайдим бу дарддан.

Қалдирғочим, ай, ҳовлимнинг файзи... Ай!
Кўксим тўла нола, бўғзим бўлди най.
Куз келмаёқ учиб кетдинг, не қилай?!
Кошки қочиб кетолсайдим бу дарддан.

Сингилгинам, бахт нимадир, айт ўзинг,
Бир лаҳзага болаликка қайт ўзинг,
Мен кўзёшинг артолмаган пайт ўзинг,
Кошки қочиб кетолсайдим бу дарддан.

Она, кўнгил ғариб экан фироқда,
Шумхабарлар тўкилдими япроқдан,
Яна кимлар энди йўқдир қишлоқда?!
Кошки қочиб кетолсайдим бу дарддан.

Умр ўтгани сайин вужуд дард сезар,
Гарчи кўнгил гулзорини ишқ безар,
Бу кун ҳовлим этагида куз кезар,
Кошки қочиб кетолсайдим бу дарддан...

Юрагимда дўст қолдирган оғриқ бор...

МАЖНУНТОЛ

Мажнунтол, мажнунтол, сочинг тарар сой,
Сенга мафтун эмиш тунлар кўкда ой.
Эй, менинг кўнглимнинг ғамгин тасвири,
Севиб қолгандирсан, сен ҳам, ҳойнаҳой?!

Мажнунтол, мажнунтол, сувга туш айтиб,
Битаётирмисан энг гўзал байтинг?!
Баргларинг шивири бир оҳ ургулик,
Севгилим кўксимга бош қўйган пайти.

Мажнунтол, мажнунтол, ай, бечораҳол,
Мажнуни шайдога қайдадир висол!
Ҳижрон саҳросида қолдириб абад,
Қайга кетди маккор ул соҳибжамола?!

Мажнунтол, мажнунтол, сочинг мен тарай,
Ёр учун кокилинг ёйибсан атай.
Эй, менинг кўнглимнинг гўзал тасвири,
Айт, ўшал Лайлини унуттум қандай?!

ЁЗГИ ГУЛ

Ёзги гулдай безътибор, арзон бўлиб,
Кўзёш оқар кўзларимдан маржон бўлиб.
Не наф топдим сени севиб телбалардай,
Нима кўрдим бир ошиғи сарсон бўлиб.

Бир болайдим кўзларингдан юлдуз топган,
«Оймома!» – деб ҳайқира сен томон чопган.
Йиллар ўтиб ҳижронларда англаганим –
Азал бизга ишқ эшигин эрта ёпган.

Мана бутун пойингга бош эгиб келдим,
«Сенсиз умрим бекор экан, эркам...» – дедим.
Унутганим йўқ, ҳали ҳам ёдимдадир,
Сенга қандай ваъдаларни берган эдим.

Гарчи умр ўтар бизга сабоқ бериб,
Олиб кетар бахтимизни гулдай териб.
Ўйламабман, сенга оғир ботмасмикан,
Бу сўзларни мен айтганим келиб-келиб.

Ёзги гулдай безътибор, арзон бўлиб,
Кўзёш оқар кўзларингдан маржон бўлиб.
Не наф топдинг мени севиб телбалардай,
Нима кўрдинг бир маъшуғи гирён бўлиб?!..

БУ КЕЧА

Юлдузсиз самодан толдим бу кеча,
Дилдошим – рубобни олдим бу кеча.
Кўнгилни бир қўшиқ куйдирди, нетай,
Уни нолаларга солдим бу кеча.

Кўзлари юлдузим, юзлари моҳим,
Қоронғу умримдан топган гуноҳим,
Сени излайвериб, толди нигоҳим –
Туманда адашиб қолдим бу кеча.

Ким эдим унутган ул дилдор учун,
Айблаи олмайман ҳам, айбим бор учун,
Юлдуздан йироққа кетган ёр учун
Кўнгилмни кимларга ёрдим бу кеча.

Ай, жоним, ай, дилим... дардлар чўзилсин.
Сим-сим куйлаганда симлар узилсин,
Ороми бузилсин, куйсин, эзилсин –
Тонгларни уйғотсин зорим бу кеча.

... Кўнгил таскин топса, майлийди, жоним,
Бу кеч мени ҳамма танийди, жоним,
Ёнимда бўлсайдинг, қанийди, жоним –
Сенсиз кечаларга бордим бу кеча.

ЎЗИНГ

Кипригингдан отган ўқ
Яралади юракни.
Сендек сеҳргар қизга
Менинг жоним керакми?!

Кўзларингга бир боқиб
Эритсам музларингни.
Кимга асрайсан мендан
Аяган сўзларингни.

Керакми жону таним,
Ё азоб-уқубатим?!
Сендек паризод қизга
Керакми муҳаббатим?!

Ноз дегани шу бўлса,
Қандай экан фироғинг.
Ўртамизда ўрмонми,
Ерга тушса тароғинг?!

Оҳ, бу қотил қарашлар!
Ғолибона имлайсан.
Кўйингда ҳалок бўлсам,
Ўзинг қандоқ чидайсан?

ДҮСТИМ

Бир кўнгилда минг бир муаммо,
Қай бир ғовлар йўлимиз тўсди?!
Елкадошмиз ҳали ҳам, аммо
Узоқлашиб кетяпмиз, дўстим.

Севги кетар кўнгилга тегса,
Тоғ чўқади бошини эгса,
Кўзга тушса кўз, уриб акса,
Узоқлашиб кетяпмиз, дўстим.

Дўст дўстини сотмас, дейдилар,
Сўзи оғир ботмас, дейдилар,
Усиз туз ҳам тотмас, дейдилар,
Узоқлашиб кетяпмиз, дўстим.

Тилга олиб қиёматларни,
Бирга едик зиёфатларни,
Билмай туриб хиёнатларни,
Узоқлашиб кетяпмиз, дўстим.

Айрилишни истасанг кимдан,
Қарз бер унга, дерлар қадимдан,
Кечмай туриб оҳиста, зимдан,
Узоқлашиб кетяпмиз, дўстим.

Ёру дўстеиз кимсадир сағир,
Далда бергин, ёнингга чақир,
Ғуссадаман, ғамдаман, ахир
Узоқлашиб кетяпмиз, дўстим...

ФАНИМАТ

Самоларда юлдузлар шўх-шан,
Гўзал байтлар битавераркан.
Ҳаёт нима, билиб-билмасдан,
Умр ўтиб кетавераркан.

Айтганмидим сенга ҳеч, дўстим,
Мен ҳилолга қадар то ўсдим.
Ёшунимча энди кам-кўстим,
Умр ўтиб кетавераркан.

Ана, юлдуз учди, севгилим,
Дам фанимат бизга, сев, гулим!
Тутганича қадаҳ: севги – лим,
Умр ўтиб кетавераркан.

Сизни мудом ўйлайман, Она!
Ҳатто шеърлар битдим шоҳона,
Дилда қанча ҳислар пинҳона,
Умр ўтиб кетавераркан.

Сен нимага ўксийсан, фаним?!
Бу сатримни сенга атадим,
Қолар фақат сизни топганим,
Умр ўтиб кетавераркан.

ТОПҒАНЛАРИМ

Мили тушиб кетган уйсоат
Бузилади тузатган сарим.
Қадрин топиб борар ниҳоят,
Топганларим, йўқотганларим.

Тангри бот-бот берганди омад,
Хато билан тўлди дафтарим.
Сарҳисобсиз келган даромад –
Топганларим, йўқотганларим.

Насиб қилди муҳаббати ҳам –
Покиза қалб, оппоқ каптарим!
Унга тузоқ бўлди бўш тўрвам –
Топганларим, йўқотганларим.

Ҳаёт – ҳалқа узра айлана,
Гоҳи тўлин, гоҳида ярим.
Хубоб ичра қолди ҳаллана,
Топганларим, йўқотганларим.

Азизларим, шу митти юлдуз –
Менинг умрим, менинг Хулкарим!
Сиз нимага ҳайрон турибсиз,
Топганларим – йўқотганларим?!

КАФИЛ

Икки қутб орасида еллар елар,
Қутилмаган томонлардан селлар келар,
Сен билмаган айбларингни кимдир билар –
Хиёнатни дўстлар қилар, ёрлар қилар.

Томирингда оқаётир кимнинг қони,
Кимга керак бир шўрликнинг митти жони,
Ойга хира солдимикан шуҳрат, шони?!
Хиёнатни дўстлар қилар, ёрлар қилар.

Садоқатдан нақл айтар каслар кўпдир,
Сархуш қолсанг элитгучи саслар кўпдир.
Ялангсанки, хорлар кўпдир, хаслар кўпдир –
Хиёнатни дўстлар қилар, ёрлар қилар.

Икки қутб орасида оҳанрабо,
Ўпканиб шивирлайди тонгда сабо,
Сабодан ҳам мунис эдинг, эй, бевафо! –
Хиёнатни дўстлар қилар, ёрлар қилар.

Ишонч сўнар кўзларимнинг қорасида,
Кафил бўлай десам вафо борасида,
Кўряпсанку, икки қутб орасида
Хиёнатни дўстлар қилар, ёрлар қилар.

УМР

Неча кун, неча ой, неча йил,
 Умидсиз ва ишқсиз яшадим.
 Сурушлар жўнатди Жаброил,
 Мен яна интиқа бошладим.

Неча кун, неча ой, неча йил,
 На савоб, на гуноҳ фарқладим.
 Дафтаринг тўлдими, Микоил?! –
 Мен кимга ўзимни шарҳладим.

Неча кун, неча ой, неча йил,
 Нафс ила неъматлар тотганим.
 Бу сенинг зафармас, Азозил!
 Бу ўзни оловга отганим.

Неча кун, неча ой, неча йил,
 Висолсиз ва ишқсиз қутдим мен.
 Қутганим сенмидинг, Азроил? –
 Жонимни ичимга ютдим мен.

Неча кун, неча ой, неча йил,
 Қулоққа на бир панд илмадим.
 Нимани пуфладинг, Исрофил?! –
 Тингладим, инградим...
 Билмадим...

ҒАРИБ ЮЛДУЗ

Кўкда ҳам, ерда ҳам қонун асли бир –
Ёнасан, сўнасан, эй, ғариб юлдуз.
Ўн саккиз минг олам тугар қачондир,
Қачондир битта Рух қолади ёлғиз.

Милтираб солмагин юрагимга ғам,
Нурларинг тебратсин кўнглимда такбир.
Буюкликни даъво қилган зотлар ҳам
Топмаган оддий бир хабарга тадбир.

Сен менинг кўкдаги қиёфам каби,
Аксимдай, бир маҳзун милтираяпсан.
Ёниб сўнмоқликнинг танҳо талаби –
Қаҳратон оламда дилдираяпсан.

Хув, Сомон йўлидан арши аълога
Нигоҳлар чопади тентираб, йиғлаб.
Бу ғурбат дунёнинг бир бахтқарога
Мадади – кўксини қўйиши тиглаб.

Сен асло қайғурма, ғарибим – юлдуз!
Мен қайтиб келаман, балки, қачондир.
Фақат ўкинганим, билганим, афсус,
Ерда ҳам, кўкда ҳам қонун асли бир.

“САДАРАЙ ҲОН”

китобидан (2005 йил)

МЕРОС

Бошинг силаб ўтган майин елмасми?
Кутсанг остонанга меҳмон келмасми?
Меҳмон келса ҳавас билан қараган
Шу юрт бизга мерос қолган эмасми?!

Новда суқсанг соя берар бир куни,
Чинордайин қаддин керар бир куни.
Ҳосил берса, боланг терар бир куни.
Шу юрт бизга мерос қолган эмасми?!

Майсага боқ, тоғларча бор ғурури,
Денгизларча бор тўлқини, сурури.
Тандирингда қут-барака ҳовури! –
Шу юрт бизга мерос қолган эмасми?!

Асрай десанг асрагулик хазинанг,
Сажда қилсанг ҳам Маккаю Мадинанг,
Отанг қурган уйда ухлар набиранг –
Шу юрт бизга мерос қолган эмасми?!

Посбон бўлиб қўрғонинга, қалъанга,
Ўзинг меҳр беряпсанми даланга?
Бир киройи Ватан қолсин боланга! –
Шу юрт бизга мерос қолган эмасми?!

ВАТАН

Гулга гулистон – Ватан,
Булбулга бўстон – Ватан.
Шам Ватан парвонага,
Юлдузга осмон Ватан.

Жайронга сайҳон – Ватан,
Арслонга ўрмон – Ватан.
Тоғлар Ватан бургутга,
Балиққа уммон – Ватан.

Соғинганда юкинган,
Муқаддас, деб сиғинган,
Киндик қонинг тўкилган
Қадрдон ошён – Ватан.

Дардинга балогардон,
Ғамга шерик, меҳрибон,
Пуштипаноҳ, соябон,
Хуршиди тобон Ватан.

Булбулга бўстон – Ватан,
Юлдузга осмон – Ватан.
Юртим, фарзандларингга
Хур Ўзбекистон – Ватан!

МУШКУЛ

Субҳидамда майсаларнинг бўйин бўйлаб,
 Хаёлингдан нелар ўтди, тутиш мушкул.
 Тутолмайсан шаббодани ширин сўйлаб,
 Бу ғанимат лаҳзаларга етиш мушкул.

Лабга босиб қизғалдоқнинг косасини,
 Тўйиб ичсанг гулобларнинг тозасини,
 Сўнг ногаҳон ёдга олсанг бўсасини,
 Ёсуман ёр гуноҳидан ўтиш мушкул.

Наврўз келар – қўлда тутиб гулдастани,
 Наврўз келар – йўқлаб мендай дилхастани,
 Кутиш мумкин йиллаб кўнгли орастани,
 Баҳор ўтмай бошқасини кутиш мушкул.

Фарғонадан бошланади бизга Ватан!
 Қуйма, дўстим, шундоғам мен ўзим – мастман.
 Сенга қизиқ: кетаётиб эрта, ростдан,
 Қабристонни бир йўқламай кетиш мушкул.

Кимга нима, осмонми ё ерми кўнгил,
 Енгил бўлса, саболарнинг юки енгил,
 Мушқулимдан хабар берай сенга, сингил,
 Она, Ватан ҳақида шеър битиш мушкул.

КЕЧИРАРМАН

Сен айтгандек балки, осондир –
Кўнглим илит, алда, ишонтир.
Унутарман кун келиб, балки
Кечирарман сени қачондир.

Қувонасан ҳамон куз келса,
Заъфарондан заррин тус келса,
Ич-ичингдан гоҳ афсус келса,
Кечирарман сени қачондир.

Хазонларнинг тагида майса
Баҳорман мен, дея жилмайса.
Соғинчлардан кўзинг киртайса,
Кечирарман сени қачондир.

Кўзларимни бир юмиб очсам,
Турли телба хаёлдан қочсам,
Сенга бутун қаҳримни сочсам,
Кечирарман сени қачондир.

Юрак-бағрим тилипти тикан.
Чинданам бу хиёнатмикан?!
Кимман ўзи кечирмайдиган –
Кечирарман сени қачондир.

ТУН САЛҚИНДА

Тун салқинда қочади ором,
Ой ўзига қилиб олар ром.
Нимчасини кийиб атиргул,
Келинчакдай беради салом.

Ёз тунда очикдир осмон,
Мени чорлар, хув, роҳи сомон.
Аршнинг эрка юлдузларидай
Милтирайди соғинчми, армон.

Бутун олам сурурга тўлиқ,
Ёстиққа бош қўйгим келмайди.
Фақат ўша – лаблари бўлиқ –
Менинг аҳтиросим билмайди.

У билмайди, ерда бир қуёш
Ётоғига киролмай дилгаш.
Менга ундан бўлак нимаки,
Кимки бедор – барчаси сирдош.

У дилдорнинг билгани-билган –
Теграсига пардалар осиб,
Қандай тушлар кўряпти экан,
Ёстиғини бағрига босиб?!

ҲАЁТ ЭСА

Даъво қилар ҳар ким ҳақман, деб,
Бири Ғарбман, бири Шарқман, деб,
Бир ўзи бир бутун халқман, деб,
Ҳаёт эса давом этяпти.

Қасд қилипти ким ўз жонига,
Имонини қўшиб ёнига,
Жаннат сўраб тўккан қонига,
Ҳаёт эса давом этяпти.

Кимдир Зуҳал, яна билмадим,
Юлдузни кашф қилипти қадим,
Мени қийнар зирапча – дардим,
Ҳаёт эса давом этяпти.

Ҳар ким яшар биладигандай –
Бунда мангу қоладигандай,
Сурни ўзи чаладигандай...
Ҳаёт эса давом этяпти.

ТУН КЕЛСА

Тун келса осмонга ойлар келади,
Димоққа ёқимли бўйлар келади.
Шу дам ердамисан, осмондамисан –
Хаёлимга ҳар хил ўйлар келади.

Юлдузларнинг жимир-жимири – оҳанг,
Япроқларнинг шивир-шивири – оҳанг,
Юрагимнинг дукур-дукури – оҳанг,
Кўнглимга ғуссали куйлар келади.

Бу тун кимларнидир йўқлатар балки,
Кимга ором берар, ухлатар балки,
Кимнидир ҳижрондан йиғлатар балки –
Афеуслар келади, войлар келади.

Ишонгил, кўзёшинг артгил ақалли,
Бу тун – сўнгги имкон ортга қайтгали.
Бир илинж тутсанг бас қўлимга, ҳали
Байрамлар келади, тўйлар келади.

ҚАЛАМПИРМУНЧОҚ

Бўйингизга тақиб тилло тақинчоқ,
Қувониб келсангиз, шодланиб шу чоқ.
Бунча овозингиз муштоқ, ялинчоқ?!
Қалампирмунчоқ бу, қалампирмунчоқ.

Йиғласам, кўзёшим кўрмайди ҳеч ким,
Йиғлаб пойингизни келади қучгим.
Бу сиздан эдалик, ёдгор, овунчоқ –
Қалампирмунчоқ бу, қалампирмунчоқ.

Атирлар сепибсиз анвойи, камёб,
Сиз – гуллар бўйини жамлаган моҳтоб.
Нечун кўзингизда маъюслик, чарчоқ?!
Қалампирмунчоқ бу, қалампирмунчоқ.

Балоғат фаслининг ифоридир бу!
Сотилган муҳаббат туморидир бу!
Ҳижрондан қуйлайди бор аҳли ушшоқ –
Қалампирмунчоқ бу, қалампирмунчоқ.

Билиб қўйинг, эй, сиз, танноз маъшуқам,
Бу ғариб қўнглимга зеб берар шу ҳам!
Сиздан тушиб қолган ўшал тақинчоқ –
Қалампирмунчоқ бу, қалампирмунчоқ!

УЛФАТ

Ёр боқмаса куйма, ғам ема,
 Учраганга суйдим ҳам дема.
 Шоҳнинг ишқи экан қурбақа –
 Лайли кимдир?! Мажнунлик нима?!

Дил қитиқлаб гуллайди жийда,
 Вафо кўрмай тош қотар дийда,
 Чин муҳаббат қолди мозийда –
 Лайли кимдир?! Мажнунлик нима?!

Ҳар юракка ишқ меҳмон бўлар,
 Гоҳи ошкор, гоҳ пинҳон бўлар,
 Жафо била имтиҳон бўлар,
 Лайли кимдир?! Мажнунлик нима?!

У замондан қолган афсона
 Ҳозир бизга мутлақ бегона.
 Сенга боқса, боқар мастона –
 Лайли кимдир?! Мажнунлик нима?!

Ҳозир бошқа замон, оғайни!
 Ҳозир телба чалади найни,
 Жавоб бер-у симирил майни –
 Лайли кимдир?! Мажнунлик нима?!

БИР

Кўкка ҳилол чиққан дам
Сузиласан, муғамбир.
Бошқа-бошқа бўлса ҳам,
Ҳилол билан ҳулво бир.

Сочларингнинг атрини
Бўйлаб, билдим қадрини.
Уққил шеърим сатрини –
Шоир билан шайдо бир.

Бўса олиб билдим мен,
Нақ балога қолдим мен.
Энди нима қилдим мен?! –
Лабинг билан ҳалво бир.

Мажнун киму Машраб ким?!
Кетди кимни ташлаб ким?!
Бўзлар кўзин ёшлаб ким:
Лаъли билан Лайло бир!

Ичмасдан сира қасам,
Йигит сўзини айтсам –
Сен билан бўлолмасам,
Менга икки дунё бир.

ИНТЕРНЕТДА ЁЗИЛГАН ШЕЪР

Бунча хуркак экан кийикларингиз,
 Бунча ширин экан шумликларингиз?!
 (Севаман, сўзини айтмасдан аввал) –
 Бунча узун экан киприкларингиз?!

Ёр деса, ёрардим сизга дилимни,
 Не дердим, йўқотиб қўйдим йўлимни,
 Қисмат қисқа қилган экан қўлимни...–
 Бунча узун экан киприкларингиз?!

Сувратлар илибсиз саҳифангизга,
 Зийнатлар қўйибсиз хазинангизга,
 Жавоблар йўлладим назирангизга –
 Бунча узун экан киприкларингиз?!

Навоий байт қилган пайконларингиз,
 Ҳайқириб сим қоқар ҳайронларингиз –
 Бунча маҳзун эрур афгонларингиз,
 Бунча узун экан киприкларингиз?!

Ўн саккиз ёшимга қайтаман ҳозир –
 Муҳаббат исмли сайтдаман ҳозир,
 Сизга – Севаман! – деб айтаман ҳозир!..
 Бунча узун экан киприкларингиз.

СИЗ АЙТИНГ

Мен эккан райҳонни нега юлдингиз? –
Семизўт бўлмаса, ёвшан бўлмаса?!
Нега йиғладингиз, нега кулдингиз,
Дунёда севгидан нишон бўлмаса?

Гўзалликни азал англаган башар,
Токи шу кунгача хотири яшар,
Унга ишонмасдим, рост гапим, агар
Хоразм-у Бобил, Кушон бўлмаса.

Кўзгу қаршисидан кетмайди Аёл,
Гўё бирнималар қилади хаёл,
Тилак – гўзаллашмак янаям хиёл –
Хуснининг дардида қачон бўлмаса.

Минг йил ҳам илгари кўкда бўлган моҳ,
Ёлғиз унинг шаънин сақлаган Оллоҳ,
Мен сизни шунчалар севсам ҳамки, оҳ,
Ошиқлик бунчалар бешон бўлмаса?!

Сиз айттинг: Умидсиз бўлма, эй, Мажнун!
Қара, боқ, нақадар фусункор очун,
Агар ишқ бўлмаса гўзаллик нечун?! –
Майли, эртақларга ишон, бўлмаса...

СОРА

Сора билан бир пайт эдим дўст,
Энди уни эслаб дил пора.
Йигит бўлиб, билмай каму кўст,
Қиз кўнглига бўлдим овора.

Қўлларига солганда хина,
Қошларига қўйганда ўсма,
Шум боладай боқиб жимгина,
Ҳовлисига отардим чўзма.

Мақтабни ҳам битирдик бир кун,
Ҳар тақдир ўз йўлидан кетди.
Қизинг бир қиз бўлибди дуркун,
Ўғлинг менинг бўйимга етди.

Эшигингдан мўралайди ким,
Қизинг қошга қўйганда ўсма.
Шумболадай шўх энди ўғлинг,
Қай ҳовлига отяпти чўзма?!

СИЗГА

Дил хушлаган нафасингиз тугулсайдим,
Ўтди ёшлик, энди унга қайтолсайдим.
Сизга дунё сирларидан сўзлагандим,
Сизга кўнгил сирларимни айтолсайдим.

Атиргулдан бол томади япроғига,
Сиздай кўнгил тош бормикан муштоғига?!
Сабо янглиғ шивирласа қулоғига...
Сизга кўнгил сирларимни айтолсайдим.

Қулоғига оличадан сирга илиб,
Ҳамон қизлар дил беришар ўйин билиб,
Севиб қолган эдим сизни қандай қилиб? –
Сизга кўнгил сирларимни айтолсайдим.

Баҳор ўтган турна каби учолсайдим,
Мужда элтган саболарни кучолсайдим,
Дилимдаги тугунларни ечолсайдим –
Сизга кўнгил сирларимни айтолсайдим.

Висол кўрмай ёшлик ўтди – ёмон бўлди,
Юракдаги сирми ёки армон бўлди,
Гапим тамом бўлмаё шёрим тамом бўлди.
Сизга кўнгил сирларимни айтолсайдим.

БИЗ

Тангри сизга берган бахтнинг парчаси
 Тушса ёриларди шодликдан юрак.
 Сиз – иқболи баланд боғнинг ғунчаси,
 Биз нима кўрибмиз қайғудан бўлак.

Ётар-у, оҳ тортар бир хаста шоир,
 Сизга ундан на шеър, на ташбиҳ керак.
 Байт битар, байтлари армонга доир,
 Биз нима кўрибмиз қайғудан бўлак?!

Табассум қийшаяр лабингиздаги,
 Тораяр сиз тамон боргучи йўлак.
 Сиз – сизни билганнинг орзу, истаги!
 Биз нима кўрибмиз қайғудан бўлак.

Сиз кўрган илтифот, сиз кўрган меҳр,
 Шу қадду хуснига қанчалар тилак!
 Дунёнинг кўнглини олган бу сеҳр...
 Биз нима кўрибмиз қайғудан бўлак.

Бунчалар латофат, туйғулар ранги?!
 Сизга аталгандир шеърларим, бешак.
 Балки ўқигансиз, кўргансиз балки,
 Биз нима кўрибмиз қайғудан бўлак.

ХУМОР

Олис-олис юлдузлар,
Танҳо-ёлғиз юлдузлар.
Ажрим билмай айрилдик –
Бўлди холис юлдузлар.

Энди кўкка эланиб,
Бир муҳаббат тиланиб.
Зор-зор кўзёш тўкамиз,
Ҳасратларга беланиб.

Қошингиз пайвастами?
Кўнглингиз гулдастами?
Хумор қилиб муҳаббат,
Юрагингиз хастами?

Йўқотдикми йўлимиз,
Лолу ҳайрон ўзимиз.
Ҳар ён жавдираб боқиб,
Сарсон бўлди кўзимиз.

Ортга боқсак бир из йўқ,
Кўкка боқсак юлдуз йўқ.
Йўлин йўқотганларга
Зимистон бор, кундуз йўқ.

ЁЛҒИЗЛАР

Кўклам келса, хабар берар ялпизлар,
Дўст илдизнинг кўлин тутар илдизлар.
Ким тинглайди япроғингиз шивирин,
Дўстларини асролмаган ёлғизлар?!

Тўп-тўп бўлиб бўй чўзади бувак гул,
Бир-бирига берар паноҳ, кўмак гул.
Атрофини шўра босган тувакгул –
Дўстларини асролмаган ёлғизлар.

Ҳатто шамол аяб ўтар ожизни,
Лекин ерга топтаб кетар ёлғизни,
Кўрмаганман бундай ночор, орсизни,
Дўстларини асролмаган ёлғизлар.

Нима келса – тақдир, деймиз, Худодан,
Садақани аямаймиз гаодан –
Пул айирар боласини отадан,
Дўстларини асролмаган ёлғизлар.

Мен ҳам сиздек оддий, ожиз бандаман,
Душман қолиб, дўстимга шармандаман,
Арзғўйидан айрилган арзандаман –
Дўстларини асролмаган ёлғизлар.

ФИҒОН

Рўмол учирган, эй, қиз,
Сеҳр ичирган, эй, қиз.
Атиргулдек нозланиб
Қўйнимга кирган, эй, қиз.
Рўмолингни бўйнимга
Боғлаб олиб мастманку?!
Тикан санчма кўксимга,
Душманинг эмасманку?!

Кўнгида қадар, эй, дўст,
Кетдим дарбадар, эй, дўст.
Бир гулистон топмадим,
Хорман шу қадар, эй, дўст.
Хазонларни ёқмагин –
Ел учирган хасманку?!
Менга совуқ боқмагин,
Душманинг эмасманку?!

Эй, қўшним, қариндошим,
Кутма, тўкмайман ёшим.
Узилса ҳам майлийди,
Сенга эгилган бошим.
Қонлар қуссам кечалар,
Жигарим демасманку?!
Туздинг найранг режалар –
Душманинг эмасманку?!

Эй, қисмат битган фалак,
Бошимда ётган фалак.
Шу кўнгил, ишқни бериб,
Мени яратган фалак.
Балки эрта кетарман,
Балки яшарман мангу.
Бунча бердинг ғам-алам,
Душманинг эмасманку?!

ҚҰШНИ ҚИЗГА

Биламан-ку, олисдасан ойданам,
 Мўралайсан, ичай десам, чойданам.
 Парда девор хонадоннинг бўй қизи,
 Сенга қўшни бўлибман-ай, қайданам.

Эркалайсан тонгда туриб сабони,
 Тилкалайсан кўнгил деган матони.
 Энди қандай тузатай бу хатони?! –
 Сенга қўшни бўлибман-ай, қайданам.

Эгнингдаги чит кўйлакнинг гулини,
 Деразанга чиздим топиб йўлини.
 Қўшни эмас, топиб олган қулини –
 Сенга қўшни бўлибман-ай, қайданам.

Камонингни бирозгина тўғирлаб,
 Ўсма қўйсанг ҳовлимиздан ўғирлаб,
 Олгандайсан бор-будимни муҳрлаб,
 Сенга қўшни бўлибман-ай, қайданам.

Қўшнимсан-у, яғонасан чиройда,
 Етишмадик униб-ўсиб бир жойда!?
 Шундай экан, қўшниликдан не фойда?!
 Сенга қўшни бўлибман-ай, қайданам.

КЕЧАЛАР

Лошинга бош қўйиб ётдим кечалар,
Гулобингдан қай бор тотдим кечалар.
Нетай буни сўйлолмасам ҳеч кимга –
Уфқ эдинг, сенга ботдим кечалар.

Сингиб кетгим келди нурдай дилингга,
Лабларимни босдим юзинг, қўлингга.
Бир вафодор итдай боқиб йўлингга,
Дайди нигоҳларим отдим кечалар.

Зерикаркан ўз бахтидан ҳам одам,
Ўзга ҳисни хоҳлар экан дамо-дам.
Телба юрак истамайди нима ҳам?! –
Муҳаббатинг сенинг... сотдим кечалар.

Дилдиради дилим сенсиз қолган он,
Оғушимда ётгандайсан сен ҳамон,
Аммо сен йўқ. Йўқдирсан аллақачон –
Бўм-бўш осмон. Совуқ қотдим кечалар.

Ҳозир ишқни кимга қилиб ҳикоя,
Тиланиямни муруввату ҳимоя,
Тонг отмоқда етган каби ниҳоя –
Сени топдим ва йўқотдим кечалар.

ШАМОЛ

Торкўчада ўйнайди шамол,
Бунда қизлар ўрайди рўмол.
Бегона, деб айбситма дўстим,
Шу кўчада топанман камол.

Тўп тепардим кўтариб сурон,
Келтирардим қушларга қирон.
Деразаси синиб кимнидир,
Қулоғимдан чўзганди бир он.

Сирдош эдим кўшни қизига,
Боғлаб олган эди ўзига.
Икки ёшча катта эди у –
Бола эдим унинг кўзига.

Ҳис қилардим – кенг эди дунё,
Торкўчага тенг эди дунё.
Яшамайман бу ерда энди,
Ҳасрат энди, мунг энди дунё.

Юрагимга кириб бемалол,
Чок-чок қилар энди бир аёл.
Мен – кўчасин йўқотиб қўйиб,
Кенг шаҳарда адашган шамол.

ШИВИРЛАБ ҚҰЙ

Севишингни билсам ҳам сени,
Дейман: доим соғингил, суйгил.
Шаҳсуворим, бегим деб мени,
Шивирлаб қўй, шивирлаб қўйгил.

Япроқларин ёйиб ғунчалар,
Дилга ширин куйларин чалар.
Ёқимлисиз, дея, бунчалар! –
Шивирлаб қўй, шивирлаб қўйгил.

Нозларинг-у эркаликларинг
Ярашади жилмайган саринг.
Қучоғимда энтикканларинг!
Шивирлаб қўй, шивирлаб қўйгил.

Гоҳо ошиқ пинҳон туйғудан,
Бахт топади ҳижрон, қайғудан,
Бир тўлғониб туриб уйқудан
Шивирлаб қўй, шивирлаб қўйгил.

Қулоғимга ёқса не қилай,
Оҳ урганинг, нафасинг, ҳай-ҳай!
Фурсат топиб тотли ва қулай,
Шивирлаб қўй. Шивирлаб қўйгил!..

РОСТИН АЙТСАМ

Ростин айтсам, аламим кўп армондан,
Умид қилиб бўлмас бесар қарвондан.
Бир-бирининг хуржунига кўз тикар,
Аҳд бойлашиб бир-бири-ла ёлғондан.

Ростин айтсам, савобим йўқ бир пайса,
Итдан нари қочаман сал ҳурпайса.
Амал минган дўстдан яқин туюлар
Душманинг ҳам гоҳи ҳазин жилмайса.

Ростин айтсам, девоналик – дадамдан,
Хушми- нохуш, сезаман ҳар қадамдан.
Найрангингиз қуритса ҳам тинкамни,
Қайтмаганман бирор марта ваъдамдан.

Ростин айтсам, собитмасман сиз каби,
Хушомадни эпюлмайман – сабаби.
Булбул мудом қилаверса ишқ таъма,
Чидамайди ҳатто гулнинг асаби.

Ростин айтсам, сиздан гина қилмайман,
Ўз кўнглимга ўзим хўжа, қулдайман.
Билсам ҳамки қулишингиз ҳолимдан,
Нега яна шеър ёзаман, билмайман.

БИЛАСАНМИ

Биласанми, сени жуда соғиндим,
Хатто хат ҳам ёзмади деб оғриндим.
Ўзим истаб кетмагандим олисга,
Олисларда ёлғиз сенга талпиндим.

Биласанми, қолмагандай гул иси,
Айтсам келар ҳар кимниям кулгиси.
Эслатарди сени менга негадир
Мудом ўша чет эл кино юлдузи.

Биласанми, йўқ сендайин ой юзли,
Гул ҳам ўша – бўлмасин у қай тусли.
Фақат қай дам сенга тутган оқ гулим
Бугун сариқ рангдалиги афеусли.

Биласанми, йўқдир ишқнинг хужжати,
Йўқ муддати, чегараси, тоқати.
Ҳозир кимнинг хотинисан, билмайман,
Йўқ буни ҳам айтишингни ҳожати.

Биласанми, йўқ, билмайсан дардини!
Битаяпман шеърим сўнги бандини.
Нималар деб тугатганди, элагин,
Ўша кино қахрамони хатини...

СИНФДОШЛАРИМ

Кўзга тўлди соғинч ёшларим,
Қуралайкўз, қаламқошларим.
Мен сизларни соғиниб келдим,
Сирдошларим, синфдошларим.

Орзуларга тўлгандик кеча,
Бирга ўйнаб-қулгандик кеча,
Шоҳу султон бўлгандик кеча –
Сирдошларим, синфдошларим.

Севги кирди кўнгилга кулиб,
Юрагимни олдилар юлиб,
Қолгандайман бироз қуюлиб...
Сирдошларим, синфдошларим.

Дўстни топдим, душманни топдим,
Ҳар кимга дил очдимۇ ёпдим.
Бағрингизга боладай чопдим –
Сирдошларим, синфдошларим.

Келдим сочда оппоқ толадай,
Мактабга кеч қолган боладай.
Оловдайсиз, ҳамон, лоладай! –
Сирдошларим, синфдошларим.

ЙИЛЛАР

Дилингиз йиғласа, кўзингиз қулса,
Сиздан ўтганини йиллар билади.
Саҳарда барглاردан шабнам тўкилса,
Гардлар кетганини гуллар билади.

Куйдирмажон қизнинг куйдиришларин,
Куйдириб-куйдириб суйдиришларин,
Гоҳи жонингиздан тўйдиришларин,
Тоқати тоқ бўлган диллар билади.

Лайлисиз Мажнуннинг ҳолини сўранг,
Кулгану қулмаган толени сўранг,
Бориб фолбинлардан фолини сўранг –
Биёбонлар кезган еллар билади.

Лаб босиб, муҳраб орзу-тилакни,
Ўзиники қилиб олди юракни,
Эркака етишганлар ҳақда эртакни,
Эркини йўқотган қуллар билади.

Не дердим, севгингиз мен каби бўлса,
Ҳали очилмайин гулингиз сўлса,
Дилингиз йиғласа, кўзингиз қулса –
Сиздан ўтганини йиллар билади.

КОКИЛЛАРИНГ

Кокилларинг тутган эдинг қўлингда,
 Ҳамон улар тўлғонарми белингда?
 Лабларингни титраганин сездим мен,
 Не турёнлар кечди шу дам дилингда?!

Бегонамиз, истамасак ҳам буни,
 Улфатимиз бу кун кулфат, қайғуни.
 Ҳасратимиз тўғонини сал бузсак
 Тўлиб тошар Сайхуни-ю Жайхуни...

Қиз болага шунча ҳаё, иболар!
 Ибо айлаб қилинмаган имолар.
 Димоғимни қитиқлайди эсласам,
 Кафларингга исмим ёзган хинолар.

Во дариғо, тасаввурга сиғмаса! –
 Не тонг, аёл гўзаллашар йиғласа.
 Юрагимни тилолмайди пичоқлар,
 Тиелар ўкинч нигоҳларинг, тиеласа.

Етар, шунча йиғлаб дилни эзганинг,
 Бас, шумасми ишқдан умид узганинг?!
 Икки ҳисса сени айбли этади
 Келин бўлиб кокилларинг кесганинг...

ҚОРАКЎЗ

Сирли-сирли нигоҳларинг чорасиз,
Айт, эй жоним, энди қайга борамиз?
Шунчалар ҳам олисмиди орамиз,
Наҳот мени танимадинг, қорақўз?!

Қалдирғочдек чуғурлаган сенмасми,
Эркаланиб қиқирлаган сенмасми,
Хаёлимни ўғирлаган сенмасми,
Наҳот мени танимадинг, қорақўз?!

Унутдингми, ифор олиб гуллардан,
Сочларингни яширганинг еллардан,
Битта баҳор кетмай туриб диллардан,
Наҳот мени танимадинг, қорақўз?!

Кўзларингни қоралиги ёлғонми,
Нигоҳингни нолалиги ёлғонми,
Юрагингни поралиги ёлғонми,
Наҳот мени танимадинг, қорақўз?!

Ёдингдами, маст қилганинг шаробдай,
Қучоғимда ёнганларинг оловдай?
Бир савол бор, ўз-ўзига жавобдай –
Наҳот мени танимадинг, қорақўз?

ЁРИЖОН

Ёрижон, ишқ уйи вайрон бўлдим,
 Ғанимлар тиллари бийрон бўлдим,
 Дўстларким, ҳолима ҳайрон бўлдим,
 Энди хўрсинсам ҳам фиғон бўлдим?!

Интизор кутгансиз, ёдимда ҳали,
 Ҳижронлар ютгансиз, ёдимда ҳали,
 Ўртаниб ўтгансиз, ёдимда ҳали,
 Ёрижон ваъдалар ёлғон бўлдим?

Кўкка термулсам ҳам хаёлимда Сиз,
 Йиғласам, кулсам ҳам хаёлимда Сиз!
 Кетгансиз, билсам ҳам хаёлимда Сиз!
 Ёрижон, ваъдалар ёлғон бўлдим?

Лоларанг ишқ жоми, айтинг, чинмиди?
 Юлдузлар саломи, айтинг, чинмиди?
 У висол оқшоми, айтинг, чинмиди?
 Ёрижон, ваъдалар ёлғон бўлдим?

Мен нетай, бахтимиз осмон бўлмади,
 Биламан, сизгаям осон бўлмади –
 Бигта бечорага имкон бўлмади...
 Ёрижон, ваъдалар ёлғон бўлдим?

БЕГОЙИМ

Ўғизим Мумтозбегимга

Қулиб-қулиб мулоийим,
Эркаланар Бегойим.
Бир чиройли қиз бўлсин,
Омон бўлсин илойим.

Ўз иқболин кутар у,
Бахт қўлидан тутар у.
Ибода, назокатда
Паришардан ўтар у.

Фаросатли ва дидли,
Хуштабиат, гул ҳидли.
Бугун зукко бу қизнинг
Эртаси ҳам умидли.

Ҳавас қилсин кимки бор –
Дилбар бўлсин ва дилдор.
Йиллар ўтиб тўй кўрсин,
Бир ёр бўлсин вафодор.

Нима деса, деймиз: «хўп!»
Торт келтириб кўпдан-кўп.
Қани битта шеър айтсин,
Адасининг қизи бўп!

ҚИР ГУЛИ

Қирдаги гулимсиз, қирдаги гулим!
 Нетай, бир замонлар етмовди қўлим,
 Энди туташганда йўлингиз – йўлим,
 Билинг, ажратолмас бизларни ўлим.

Қирдаги гулимсиз, қирдаги гулим,
 Тонларга бол тутган қизғалдоқсизки!
 Сиздан сўйлаганда лол қотар тилим,
 Қандайин мадҳ этай, сиз – қандоқсизки!?

Қирдаги гулимсиз, қирдаги гулим,
 Умр бўйи излаган саодатимсиз.
 Айрилиқ хавфидан титрайди дилим –
 Шам каби титраган муҳаббатимсиз.

Қирдаги гулимсиз, қирдаги гулим,
 Бу чаман менга ҳам бегона асли.
 Майса ниш урганда кўрингиз ҳолим –
 Ҳеч қайга сиғмайман навбаҳор фасли!

Қирдаги гулимсиз, қирдаги гулим!
 Гўша деб атаймиз шу қиримизни.
 Бизни ажратолмас ҳаттоки ўлим,
 Ҳозир туташтирсак тақдиримизни!

МУНДАРИЖА

Ажаб удумлар	3
Ўн олти ёш муборак	4
Озод диёр	5
Юрт оҳанглари	6
Ўзбекнинг гурури	7
Олтин камар	8
Аёл	9
Таъзим	10
Тингла аёл	11
Армуғон	12
Оташ	13
Гулижон	14
Увол	15
Қайда эди	16
Айирманглар	17
Дўст	18
Мадина	19
Уни ўйласам	20
Мен ҳамон севаман	21
Била туриб	22
Манзара	23
Сенга талпиниб	24
Янги муҳаббатингиз	25
Шоира қиз	26
Ўзимга қолса	27
У пайтлар	28
Қайда	29
Талқон	30
Г...га	31
Курсдош	32
Кечир	33
Фаввора	34
Во ажаб	35
Қуни кеча	36
Дил	37

Баданига уриб кишан, занжирлар,	38
Ғалати муҳаббат	39
Ишқ	40
Оқ кигиз	42
Пошшоҳона	43
Қизнинг дарди	44
Давринг	45
Севсанг эди	46
Унинг кўзлари	47
Қуёш тин олгали уфққа ботди,	48
Баҳор ўтди	49
Олтиариқлик шоир	50
Умуман	52
Келмадилар	53
Сизсиз ҳам	54
Қиз изтироби	55
Бойчибор	56
Кашф эт	57
Эркала мени	58
Мабодо	59
Муҳаббатинг	60
Бизга унинг	61
Рақсга туш	62
Холида	63
Кўзмунчоқ	64

“Дунёқараш” китобидан(1999 йил)

Олис севги	65
Дунёқараш	66
Ибо	66
Баҳс	67

“Ёрилтош” китобидан(2002йил)

Садарайҳон	68
Бошқачароқ юрак, бошқачароқ қалб,	69
Алга	70
Фалсафа	71
Қирол Артур	72
Тавалло	73
Баҳона	74
Ҳамдарди йўқ ёр	75
Араз	76

Ҳолат	77
Ҳижрон	78
Менинг	79
Муҳаммад Юсуф	80

«Сенга ишонаман» китобидан (2004йил)

Гулшанлардан зерикканим оним менинг,	81
Юртим менинг	82
Сенсизлик	85
Сенга ишонаман	86
Албатта	87
Майл	88
Юзимни ўгирсам	89
Соғинмасангиз	90
Бинафша	91
Олисдаги аҳдли қиз,	92
Она шаҳрим – Тошкент, онамнинг шаҳри	93
Ажаб	94
Кўзда	95
Менсиз ҳам	96
Лайлагулқадр	97
Севмаслигим мумкинми сени?!	98
Ў мармар кечадир бу оқшом, бу тун.	99
Гоҳо	100
Соғинч	101
Фарғонага қайтиш	102
Айрилиқ	103
Александра	104
Ўсмирлик	105
Тенгим	106
Менда ҳам кўнгил бор, менда ҳам дид бор.	107
Юпатиш	108
Парво	109
Мушақкул	110

«Мармар кеча» китобидан(2004йил)

Соғинч исин таратар ялпиз,	111
Ватан бу	112
Ватан фироғи	113
Она суврати	114
Ўжужуғим	115
Суврат	116
Дадамнинг хасрати	118
Фотима	119
«Олтин водий»	120

Кошки	122
Мажнунтол	123
Ёзги гул	124
Бу кеча	125
Ўзинг	126
Дўстим	127
Ғанимат	128
Топганларим	129
Кафил	130
Умр	131
Ғариб юлдуз	132

“Садарайҳон” китобидан (2005 йил)

Мерос	133
Ватан	134
Мушкул	135
Кечирарман	136
Тун салқинда	137
Ҳаёт эса	138
Тун келса	139
Қалампирмунчоқ	140
Улфат	141
Бир	142
Интернетда ёзилган шеър	143
Сиз айтинг	144
Сора	145
Сизга	146
Биз	147
Хумор	148
Ёлғизлар	149
Фигон	150
Қўшни қизга	151
Кечалар	152
Шамол	153
Шивирлаб қўй	154
Ростин айтсам	155
Биласанми	156
Синфдошларим	157
Йиллар	158
Кокилларинг	159
Қорақўз	160
Ёрижон	161
Бегойим	162
Қир гули	163

Адабий-бадиий нашр

ЎТКИР ХИДИРОВ

ҚОРАҚЎЗ

Шеърлар

Муҳаррир Башорат Отажонова

Мусаввир Баҳриддин Бозоров

Техник муҳаррир Татьяна Смирнова

Мусаҳҳиҳ Доно Тўйчиева

Компьютерда саҳифаловчи Акмал Сулаймонов

Муқова «ARTLOL» дизайн марказида тайёрланди.

ИБ № 4565

Босишга 08.08.2007 й.да рухсат этилди. Бичими 84x108 ¹/₃₂.
6,14 шартли босма тобоғи. 8,0 нашр тобоғи. Жами 1000 нусха.
рақамли буюртма. 101-2007 рақамли шартнома.

Баҳоси шартнома асосида.

Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигининг Фафур Ғулом номидаги
нашриёт-матбаа ижодий уйи. 100129 Тошкент, Навоий кўчаси, 30.
100128 Тошкент, Усмон Юсупов кўчаси, 86.

Бизнинг электрон манзилимиз: www.iptdugulom.uz